

Po zveřejnění prvního vydání „Bílé knihy“, která byla sestavena na základě faktů o četném porušování lidských práv na Ukrajině od konce listopadu 2013 do konce března 2014, se geopolitická krize v zemi stupňuje!

Vládě Ukrajiny v Kyjevě de facto chybí snaha vzít v úvahu zájmy občanů na jihovýchodě Ukrajiny, zahájit mírová jednání s lidmi, kteří tam žijí. Vláda postupuje nelegitimně - z pozice síly kyjevské armády, což vede k další eskalaci napětí a bojů. Nelegitimní vláda v Kyjevě oznámila zahájení protiteroristické operace tzv. boje proti terorismu, ve skutečnosti ale zahájila represivní operace proti vlastnímu ukrajinskému obyvatelstvu, doprovázené prudkým nárůstem četnosti hrubého porušování lidských práv.

Knihou upozorňuje na nedostatky v oblasti lidských práv „Postmajdanovské reality“ na Ukrajině (porušení práva na svobodu projevu a omezení svobody sdělovacích prostředků, extremistické, ultranacionalistické a neonacistické smýšlení, nárůst náboženské nesnášenlivosti a xenofobie, zastrašování politických protivníků, „úklid“ a zatýkání, represe a fyzické násilí) a další problémy - jako například porušení mezinárodního humanitárního práva kyjevskou vládou.

Projevem toho se stalo použití těžkých zbraní a bojových letounů v průběhu represivní operace na východě země. V důsledku takové války je velké množství obětí mezi civilním obyvatelstvem, útek občanů před válkou ve vnitrozemí, tak uprchlíků mimo stát, včetně dětí. Vznikla tak celkově vážná humanitární situace.

Konstantin Dolgov

BILÁ KNIHA

ANEB

PRAVDA O UKRAJINĚ

Praha, 2015
Dokument MZV Ruské federace

„Bílá kniha“ dokument MZV RF, autor Konstantin Dolgov

Překlad: Naděžda Mikulášková

Redakce: Ivan Pavlík

BÍLÁ KNIHA

Porušování lidských práv a právního státu na Ukrajině (Duben - polovina června 2014)

Obsah	str.
* Úvodem, komentář politologa	5 - 8
1. Porušování lidských práv a právního státu v průběhu tzv. protiteroristické operace	9 - 31
2. Porušování práva na svobodu projevu a přesvědčení, včetně politických. Zastrasování a únosy politických oponentů	32 - 43
3. Omezování svobody médií a novinářů	44 - 54
4. Tragédie v Oděse	55 - 64
* Příloha fotodokumentace	65 - 84
5. Operace „odstřelovačů“: imitace vyšetřování porušení presumpce nevinny a práva na spravedlivý proces	85 - 90
6. Diskriminace na základě etnických a lingvistických linek, xenofobie a agresivního k nacionalismu. Podněcování k rasismu	91 - 98
7. Intolerance z náboženských důvodů, včetně ohrožení ukrajinské pravoslavné církve Moskevského patriarchátu	99 - 103
* Na závěr	104 - 112

Úvodem

Po zveřejnění prvního vydání „Bílé knihy“, která byla sestavena na základě faktů četného porušování lidských práv na Ukrajině od konce listopadu 2013 do konce března 2014, se geopolitická krize v zemi stupňuje!

Vládě Ukrajiny v Kyjevě de facto chybí snaha vzít v úvahu zájmy občanů na jihovýchodě Ukrajiny, zahájit mírová jednání s lidmi, kteří tam žijí, přičemž postupuje nelegitimně - z pozice síly kyjevské armády, což vede k další eskalaci.

Nelegitimní vláda oznámila zahájení protiteroristické operace tzv. boje proti terorismu, ve skutečnosti ale zahájila represivní operace doprovázené prudkým nárůstem počtu hrubého porušování lidských práv.

Knihou upozorňuje na nedostatky v oblasti lidských práv „Postmajdanovské reality“ na Ukrajině (porušení práva na svobodu projevu a omezení svobody sdělovacích prostředků, extremistické, ultranacionalistické a neonacistické smýšlení, nárůst náboženské nesnášlivosti a xenofobie, zastrasování politických protivníků, „úklid“ a zatýkání, represe a fyzické násilí) a další problémy - jako například porušení Kyjevem mezinárodního humanitárního práva. Projevem toho se stalo použití těžkých zbraní a bojových letounů v průběhu represivní operace na východě země, jehož důsledkem je velké množství obětí mezi civilním obyvatelstvem a stěhování jak ve vnitrozemí, tak uprchlíků mimo stát, včetně dětí, a celkově vážná humanitární situace.

Nemohli jsme ignorovat hroznou tragédii v Oděse 2. května 2014, kdy za tiché dohody místních orgánů s extremisty Ukrajinské ultranacionalistické a neonacistické skupiny zabíjely desítky lidí, jejichž jedinou chybou bylo, že měli jiné politické názory na budoucnost Ukrajiny. Ale nikdo z pachatelů této zákeřné operace do dnešního dne nebyl potrestán!

Doufejme, že Kyjev dovede vyšetřování do konce, a nestane se to, co se stalo v případě ostřelovačů na Majdanu v únoru 2014, kteří zabíjeli jak demonstrující, tak policisty, ale do dnešního dne nebyli potrestáni.

Vydáním druhého dílu Bílé knihy chceme poukázat na tragická fakta na Ukrajině, která vedou k hrubému porušování lidských práv a svobod.

Výzvou, na kterou současná vláda Ukrajiny nemá odpovědi...

Tato studie se vztahuje na období od dubna do poloviny června 2014.

Jako základ, stejně jako v prvním vydání, jsme použili výsledky pečlivého monitorování ukrajinských, ruských a světových médií, prohlášení zástupců Kyjevské vlády, jejích příznivců, nesčetné důkazy svědků, kteří se stali oběťmi ukrajinské armády, včetně materiálů, zveřejněných na internetu, jakož i materiálů shromážděných Moskevským úřadem pro lidská práva, Informační skupinou zločinů proti lidskosti a zvláštní monitorovací misí OBSE.

Každá část této studie poukazuje na mezinárodní zákony, porušování lidských práv právního státu během tzv. protiteroristické operace.

Cílem tohoto vydání, jako i předešlého, je zaměřit pozornost na tyto skutečnosti i na mezinárodní společenství a klíčové mezinárodní organizace pro lidská práva, jakož i specializované nevládní organizace, které dosud nejeví zájem o objektivní nestrannou pozornost k této problematice.

Komentář politologa

Dnešní svět se nachází ve stavu, kdy se mezinárodní právo překrucuje a interpretuje ryze účelově. Je to agónie systému založeného na vykořisťování slabších, který se prokazuje být vyčpělým a dlouhodobě nefunkčním. Prosakuje z něj lež, faleš, licoměrnost a nestoudná arogance moci, zejména hospodářské a vojenské. Ale tato moc je spíše jen fata morgánou, preludem, klamem a zdáním.

Hospodářská síla západu totiž upadá geometrickou řadou. I západní vojenská moc je postavená na hliněných nohách, jak se ukazuje dlouhodobými neúspěchy politicky neudržitelných tažení na Afghánistán, Irák, či Libyi.

Proto se i v případě nároku na sebeurčení národa projevuje onen dvojí metr, kterým se měří lidská práva v globalizovaném světě. Jen hegemon může rozhodnout, komu přísluší právo na sebeurčení a komu nikoliv. Jediným kritériem při tom není norma mezinárodního práva, jak by se mohlo zdát, ale účelovost a geopolitický záměr.

Propagandistický aparát se pak již postará o to „správné vysvětlení“ a o patřičné argumenty. Veřejné mínění je patřičně formováno důmyslným aparátem sdělovacích prostředků. Spravedlnost v tomto světě nemá šanci na přežití. Příkladem může být vyhlášení nezávislosti Kosova, která byla přijata velkou částí mezinárodního společenství téměř bezvýhradně, zatím co vůle obyvatel Krymu, Lugansku a Doněcka je zcela ignorována, zatracována a účelově považována za projev ruského iredentismu, expansionismu a imperialismu.

Rusko totiž podle slov různých západních představitelů „opustilo projekt Nového světového pořádku“. Neotřesitelná pozice světového hegemonu, za kterého se považují Spojené státy americké, se otřásá. Svobodné národy světa se sjednocují ve vlastní, nezávislé hospodářsko-politické struktury, prostřednictvím kterých se hodlají vymanit ze závislosti na rafinovaném systému petrodolaru.

Svět se tedy dostává do fáze, ve které bude utvářena jeho další budoucnost a podoba. Ozbrojené střety a masakry civilního obyvatelstva, které se odehrávají pod dohledem ultranacionalistických uskupení operujících na Ukrajině, jsou jen předzvěstí širšího globálního kataklyzmatu. Západní elity totiž nemají moc času na to obhájit své

pozice hegemonu. Každým dnem jejich pozice slábne a to také díky obdivuhodnému odporu ostatních významných mezinárodně-politických aktérů, kterými jsou země BRICS, ALBA a srdnatě odolávající, těžce zkoušené státy blízkého východu, ze kterých je vhodné zmínit především Sýrii.

Osvobození se od hegemonie dolaru nebude snadný ani rychlý proces. Události odehrávající se na východě Ukrajiny jsou předzvěstí toho, co nás zde, v Evropě, může čekat. Záruky míru a bezpečnosti nám neposkytuje nikdo. Pochybné spojenectví ve strukturách Severoatlantického paktu nás naopak nevyhnutelně posouvá směrem k ozbrojenému střetu. Rétorika úředníků této organizace se vymkla kontrole zdravého rozumu. Je prokazatelné, že NATO má v současné době jasné zadání – vystupňovat mezinárodní napětí.

Řinčení zbraněmi jde ruku v ruce s bezzubými západními hospodářskými sankcemi proti Ruské federaci, kterými si zoufala a naivní Evropa, vedená buďto hlupáky, nebo zaprodanci či fanatiky, střílí do vlastní nohy. Tato cesta vede do záhuby a má podobný smysl jako bít vlastní hlavou do zdi. Pokud Evropa urychleně nevystřízliví, nebude jí na konci této slepé uličky hanby čekat nic dobrého.

Porušování lidských práv na východě Ukrajiny, bombardování a masakrování vlastního obyvatelstva vrací Evropu tam, kde se nacházela před více než šedesáti lety v době hitlerovského fašismu. Minimálně by se mladí a ctižádostiví Evropané měli rozpomenout na utrpení předchozích světových válek a upomenout se na principy důstojnosti a nedotknutelnosti lidské osoby. Stále platí pořekadlo, že co nechceš, aby jiní činili tobě, nečiň ty jim.

To pokřikování a ukazování prstem na Rusko, by mělo co nejrychleji přestat. Každý, kdo se účastní tohoto nesmyslného honu na vlastní ocas, se stává spoluodpovědným za vskutku temnou budoucnost, která se pod tímto neblahým scénářem v režii upadající americké ekonomiky a jejích zdivočilých hlídacích psů pro nás všechny chystá.

Daniel Solis

Kapitola 1.

Porušování lidských práv a právního státu v průběhu tzv. protiteroristické operace

Všeobecná deklarace lidských práv (10. prosince 1948)

Článek 3. Každý má právo na život, svobodu a osobní integritu.

Článek 5. Nikdo nesmí být mučen nebo podrobován krutému, nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání.

Článek 7. Všichni jsou si před zákonem rovni a mají právo bez jakékoli diskriminace na stejnou ochranu zákonem. Všichni mají právo na rovnou ochranu proti jakékoli diskriminaci, která porušuje tuto Deklaraci, a proti každému podněcování k takové diskriminaci.

Článek 9. Nikdo nesmí být svévolně zatčen, zadržen nebo vyhnán.

Článek 13. 1. Každý má právo na svobodu pohybu a bydliště uvnitř jednotlivých států.

2. Každý má právo opustit kteroukoli zemi, i svou vlastní, a vrátit se do své země.

Článek 14. 1. Každý má právo žádat o azyl před pronásledováním v jiných zemích a využít možnosti azylu.

2. Toto právo nelze uplatnit v případě stíhání skutečně vzniklého na základě nepolitických trestných činů nebo jednání v rozporu s cíli a zásadami Organizace Spojených národů.

Mezinárodní pakt o občanských a politických právech (16 prosince 1966)

Článek 6. Právo na život je nezcizitelným právem každého člověka.

Toto právo je chráněno zákonem. Nikdo nesmí být svévolně zbaven života.

Článek 7. Nikdo by neměl být mučen nebo podrobován krutému, nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání.

Článek 20. Jakákoli válečná propaganda je zakázána zákonem.

Článek 26. Všechny osoby jsou si před zákonem rovny a mají právo bez jakékoli diskriminace na stejnou ochranu zákonem.

Úmluva proti mučení a jinému krutému, nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání (New York 10. prosince 1984)

Článek 1. Ve stanovách této úmluvy pod výrazem „mučení“ se rozumí jakýkoli úkon, jímž je osoba úmyslně podrobena silné bolesti nebo utrpení, ať už fyzické nebo psychické donucením nebo s cílem zastrašit a přinutit ji nebo třetí osobu k přiznání jakéhokoli jiného důvodu založeného na diskriminaci jakéhokoli druhu, když taková bolest nebo utrpení, způsobené veřejným činitelem nebo jinou osobou jednající z úředního pověření nebo z jejich podnětu nebo s výslovným nebo tichým souhlasem. Nevztahuje se to pouze na případy trestných činů nebo omylu.

Úmluva o lidských právech a základních svobodách (Řím 4. listopadu 1950)

Článek 2. Právo každého na život je chráněno zákonem. Nikdo nemůže být zbaven života, pokud se nejedná o trestný čin, který je stanoven zákonem.

Článek 3. Nikdo by neměl být vystaven mučení nebo nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání.

Článek 5. Právo na svobodu a bezpečnost

1. Každý má právo na svobodu a osobní bezpečnost. Žádný občan nemůže být zbaven svobody kromě případů stanovených zákonem:

a) zákonné uvěznění po odsouzení příslušným soudem;

b) zákonné zatčení nebo jiné zbavení svobody (vězení) osoby která nerespektuje rozhodnutí vydané soudem nebo k zajištění splnění povinnosti stanovené zákonem;

c) zákonné zatčení nebo jiné zbavení svobody osoby za to, že se ocitá před příslušným soudním orgánem pro důvodné podezření ze spáchání trestného činu nebo při existenci rozumných důvodů k domněnce, že je nutné, aby se zabránilo páchání trestného činu nebo pod hrozbou útěku;

d) jiné zbavení svobody nezletilého na základě zákonného rozhodnutí pro účely výchovného dohledu nebo jeho zákonného zadržení, pokud se tak rozhodne příslušný orgán;

e) zákonné držení osob pro prevenci šíření infekčních nemocí, jakož i právní ustanovení, duševně nemocných, alkoholiků, narkomanů nebo tuláků;

f) zákonné zatčení osoby v případě nelegálního vstupu do země nebo osoby, proti níž byla přijata opatření k vyhoštění nebo vydání.

2. Každý, kdo je zatčen, musí být seznámen neprodleně ve svém rodném jazyce s důvody svého zatčení a s každým obviněním proti němu.

3. Každý, kdo je zatčen nebo jinak zbaven svobody v souladu s pododstavcem „c“ v odstavci 1 tohoto článku musí být dostaven k soudu nebo jiné úřední osobě s právem vykonávat soudní pravomoc, a má právo být souzen v přiměřené lhůtě nebo propuštěn během řízení. V tomto případě propuštění je podmíněno zárukou, že se dostaví k přelíčení.

4. Každý, kdo byl zbaven svobody zatčením nebo výkonem trestu odnětí svobody má právo na urychlený soudní proces, který nařídí propuštění, je-li vazba nezákonná.

5. Každý, kdo byl obětí zatčen nebo zadržen v rozporu se zákonem, má nárok na náhradu škody.

Dodatkový protokol k Ženevským úmluvám z 12. srpna 1949, ochrana obětí ozbrojených konfliktů vnitrostátního charakteru (Protokol II) (8. června 1977)

Článek 4. Všechny osoby, které nejsou přímo zapojeny nebo se přestaly účastnit nepřátelských akcí mají nárok na respektování jejich osoby, názoru, náboženských vyznání.

Ve vztahu k těmto osobám je zakázáno násilí na životě, zdraví, duševním stavu, špatné zacházení, mučení, tělesné tresty, teroristické činy, loupeže, vyhrožování, zneužívání, ponižování, ponižující zacházení nebo hrozba spáchání takových činů, dětem se musí zajistit pomoc a ochrana, včetně vzdělávání, ubytování a styku se svými rodiči.

Článek 13. Civilní obyvatelstvo a jednotlivé civilní osoby mají požívat všeobecné ochrany proti nebezpečím vznikajícím v souvislosti s vojenskými operacemi, a nesmí být předmětem útoku.

Článek 14. Hladovění civilních osob jako způsobu vedení války je zakázáno zrovna jako úmyslné znehodnocování objektů, nezbytných k přežití civilního obyvatelstva, jako jsou zásoby potravin, zemědělské objekty pro výrobu potravin, plodin, hospodářských zvířat, zařízení pro pitnou vodu a zásoby zdrojů pro zavlažovací práce.

... a skutečné události na Ukrajině!

Počínaje dubnem roku 2014 de facto orgány v Kyjevě, svrhly právně zvoleného a úřadujícího prezidenta Viktora Janukoviče. V důsledku převratu se násilně uchopily moci, a na oblasti východní Ukrajiny – Doněcka, Luhansku a Charkova začaly uplatňovat fráze, jako „Protiteroristické operace“ (ATO), a místo přístupu k politickému dialogu začalo násilné potlačování disentu ukrajinských občanů.

7.dubna 2014 v reakci na vyhlášení Deklarace svrchovanosti „Lidová republika Doněck“ (DNR) A. Turčinov oznámil začátek protiteroristické operace v Doněcku, Lugansku a Charkově. Přitom samozvané ukrajinské orgány musely rychle řešit nedostatek finančních prostředků a možnosti financování vojenských operací proti obyvatelům východní Ukrajiny. Orgány místní samosprávy v oblastech byly zničeny a demoralizovány. Orgány nové Kyjevské vlády a ukrajinská armáda na to nebyly připraveny. Za těchto podmínek vše nahrávalo tomu, že do boje proti obyvatelům Východu v první řadě nasadili vojska s radikálními nacionalisty a neonacisty z „Pravého sektoru.“ Mimo jiné, de facto, Kyjevské orgány legalizovaly jednotky mocenské struktury na Ukrajině, složené z bývalých účastníků Majdanu.

Za tímto účelem byly v březnu 2014 založeny Národní gardy Ukrajiny, které se skládaly ze zástupců nacionalistických sil, kteří neměli nic společného s výkonnými orgány. Dalším způsobem, jak násilně potlačit jih a východ Ukrajiny, bylo aktivní zapojení zahraničních žoldáků z řad soukromých vojenských jednotek.

7. dubna 2014 na letišti v Doněcku zaznamenali přistání letadla s asi 150 zahraničními vojáky podřízenými American Private Military Company «Greystone».

12. dubna 2014 vůdce „pravého sektoru“ D. Jaroš zveřejnil videozáznam, ve kterém vyzývá všechny struktury „pravého sektoru“ mobilizovat a připravit se na obranu Ukrajiny.

13. dubna 2014 A. Turčynov jménem Rady národní bezpečnosti a obrany (NSDC) vyzval k začátku „protiteroristické operace“ v jihovýchodních regionech Ukrajiny (ATO) ozbrojenými silami Ukrajiny. Je příznačné, že toto rozhodnutí bylo oznámeno den po návštěvě ředitele Zpravodajských služeb USA J. Brennana v Kyjevě.

13. dubna 2014, úřadující ministr vnitra A. Avakov oznámil zahájení „Rozsáhlé protiteroristické operace za účasti ozbrojených sil země“. Na své stránce na sociální síti facebook řekl, že „ministerstvo vnitra je připraveno přizvat více než 12.000 vojáků po celé zemi do nových speciálních silových struktur, kterým budou poskytnuty zbraně, vybavení a zabezpečen kariérní důstojnický postup.“ „Podepsal dekret o vytvoření „speciálního praporu“ v Lugansku („Východ“), potom byly podobné jednotky vytvořeny v Dněpropetrovsku („Dněpr“) Oděse („Storm“) a Nikolajevě („Sv. Nikolaj“). V Charkově byl „zvláštní prapor“ pojmenován „Charkov“ a „Slobožanščina“.

Specifikou těchto jednotek je jejich improvizovaný nábor (v praporu řadových vojáků byli účastníci akcí „Euromajdanu“, složené z radikálních nacionalistů a neonacistických organizací). Mimo jiné financování ozbrojených jednotek si rozdělili oligarchové, kteří se po převratu ujali řízení místních úřadů v oblastech východní Ukrajiny. Bez nadsázky to jsou soukromé osoby bez mandátu...

13. dubna 2014 u vjezdu do Slavjansku (Doněcká obl.) Pravý sektor napadl „členy lidové milice Donbasu“. Jeden člověk byl zabit, devět bylo zraněno.

14. dubna 2014 A. Turčinov podepsal příkaz číslo 405/2014 o rozhodnutí NSDC dne 13. dubna 2014 „O naléhavých opatřeních na potlačení hrozby terorismu a ochrany územní celistvosti Ukrajiny.

V noci z 14. na 15. dubna 2014 byla zapálena administrativní budova na předměstí obce Andrejevka ve Slavjansku. Budova kompletně vyhořela.

16. dubna 2014 v Doněcké oblasti se střetli místní obyvatelé s vojáky nasazenými režimem z Kyjeva na potlačení disentu:

Mariupol- Ukrajinská armáda ostřeluje místní obyvatele, kteří se pokusili vstoupit na území vojenských jednotek č. 3057 Vnitřních vojsk Ukrajina. 3 lidé byli zabití a 13 zraněno;

Kramatorsk- vojenský transportér (BMD) ukrajinské armády spustil palbu na civilní obyvatele. 3 lidé byli zraněni.

16. dubna 2014 ve Slavjansku a Kramatorsku ATO Ukrajiny utrpěla naprosté selhání. Divize 25. samostatné Dněpropetrovské výsadkové brigády vstoupila do města Kramatorsk, odkud byla vyhnána místními obyvateli. Šest obrněných vozidel pod vlajkami Ruska a DNR vstoupilo do Slavjanska, kde shromáždili obránce, část vojáků armády se vrátila do své základny. Další den Alexander Turčinov nařídil rozpustit jednotku „pro zbabělost a přikázal vzdát se svých zbraní.“

16. dubna 2014 v Oděse ukrajinští policisté zadrželi radikály, kteří měli plné auto bitů, helem, omamných látek a „Molotovových koktejlů“.

17. dubna 2014 v Ženevě se na základě čtyřstranného jednání zástupců Ruska, USA, EU a Ukrajiny tito zástupci dohodli na počátečních opatřeních deeskalace napětí na jihovýchodní Ukrajině, za předpokladu, že všechny strany by se měly zdržet jakékoliv násilné akce, zastrašování a provokace. Ukrajinské ministerstvo zahraničí uvedlo, že pro splnění Ženevských dohod Kyjev pozastaví aktivní fázi pro-

titeroristické operace. Nicméně, od tohoto prohlášení se okamžitě distancoval ukrajinský ministr zahraničí A. Deščica a prohlásil, že vojenská operace na východní Ukrajině bude pokračovat do úplného odzbrojení separatistů.

17. dubna 2014 poblíž obce Sergejevka (Doněcký kraj), ukrajinští vojáci napadli skupinu příznivců federalizace Ukrajiny. Několik lidí bylo zraněno.

17. dubna 2014 v obci Izjum (Charkovská obl.) rozhodnutím Kyjeva z provedení „protiteroristické operace“ bylo nasazeno 1000 ukrajinských vojáků. Vojáci nemají dostatek potravin, jsou nuceni drancovat a vykrádat místní obchody s potravinami.

17. dubna 2014 v Doněcké oblasti Ukrajinská armáda vzala jako rukojmí vesničany Kutuzovky. Od lidí vyžadovali palivo, přičemž pod pohrůzkami svlékli lidi do spodního prádla. Bitím, ponižováním a nadávkami vojáci žádali o zásoby a vybavení. Všechno nahrávali na mobily. Lidé byli propuštěni výměnou za motorovou naftu (litr na osobu), dokud nezasáhla policie. Podle obyvatel část „ukrajinské posádky“ nerozuměla ani rusky, ani ukrajinsky, a mluvili pouze anglicky.

18. dubna 2014 ve Slovjangsku se našly tajné skrýše se zbraněmi se symbolikou „Pravého sektoru“, kde byly kazety s neznámým plynem, 2 pistole, 2 kg TNT, improvizované rozbušky, dráty a rádio.

18. dubna 2014 Krym oznámil, že Ukrajina zablokovala přísun pitné vody na území Krymské republiky Ruské federace.

19. dubna 2014 v řece Torec poblíž obce Rajgorodok (u Slavjanska) policie objevila těla dvou mužů s příznaky mučení. Místní obyvatelé jsou si jisti, že je to práce militantů „pravého sektoru“ známých pro jejich krutost, kteří několik dní předtím, společně s ukrajinskou armádou, dorazili do Slavjanska. Později ministerstvo vnitra přes tiskové služby Ukrajiny uvádí, že v důsledku identifikace jednou z obětí je zástupce městské rady z Gorlovky, člen strany „Batktivščina“ V. Rybak.

V noci 20. dubna 2014 O Velikonočních svátcích bylo příměří porušeno: na kontrolním stanovišti u vjezdu do Slavjansku byly odstřelovány kolony automobilů. V důsledku boje byli zabiti dva neozbrojení aktivisté a jeden milicionář, tři lidé byli zraněni. Později se podařilo zadržet dvě vozidla útočníků, ve kterých byly nalezeny střelné zbraně zahraniční výroby, letecké mapy dané oblasti a číselné označení členů „pravého sektoru.“ Později místní policií bylo zjištěno, že 12 útočníků odjelo ve směru Charkov, kam odvezli své mrtvé a zraněné.

22. dubna 2014 A. Turčinov trvá na pokračování zvláštní operace na východě Ukrajiny. Tiskový mluvčí Bezpečnostní služby Ukrajiny (SBU) M. Ostapenko řekl, že „Operace není časově omezena, jen byla pozastavena na velikonoční svátky“. Pozoruhodné je, že to bylo oznámeno hned po odjezdu amerického viceprezidenta Bidena z Kyjeva, který zde byl na návštěvě.

23. dubna 2014 úřadující místopředseda ukrajinské vlády Viktor Jarema podává hlášení o zahájení „aktivní fáze“ speciální operace ve východních oblastech Ukrajiny, která probíhá v souladu s nařízením A. Turčinova. V. Jarema zdůrazňuje, že orgány milice aktivně pracují na likvidaci všech vzbouřenců v Kramatorsku, Slavjansku a dalších městech Doněcké a Luganské oblasti.

23. dubna 2014 Lídr „pravého sektoru“ D. Jaroš řekl na tiskové konferenci v Dněpropetrovsku, že ruší svoji kandidaturu na místo prezidenta a zaměřuje se na „boj proti separatismu a antisemitismu“. Oznamuje po dohodě s ministerstvem vnitra a SBU vznik speciálního batalionu „Donbas“ v Doněcké oblasti. Podle něj ve „zvláštních jednotkách“ budou bojovníci „pravého sektoru“ připraveni pomoci s útoky na jihovýchodě Ukrajiny. Také oznámil stěhování svého sídla z Kyjeva do Dněpropetrovsku.

„Ve skutečnosti jsme splnili sen mnoha Ukrajinců a armáda Bandery konečně překročila Dněpr“ - řekl D. Jaroš.

23. dubna 2014 V Čerkasku (Dněpropetrovská oblast) kyjevský režim vyhlásil mobilizaci pod hrozbou trestního stíhání v 93. motorizované brigádě pro účast v potlačování občanů jihovýchodní části země, nespokojených s novou vládou. Vojáci vyjádřili nespokojen-

nost s podmínkami v táboře, stejně jako skutečnost, že jejich rodiny jsou ponechány bez obživy. Mnoho záložníků po „mobilizaci“ bylo propuštěno ze zaměstnání a stát odmítá poskytnout jakoukoli pomoc jejich manželkám a dětem. Původně bylo cvičení naplánováno na 10 dní, ale protáhlo se na dobu neurčitou. Navíc, mnozí z nich nesouhlasí s válkou proti vlastnímu lidu.

V noci z 23. do 24. dubna 2014 v Mariupolu (Doněcká obl.) skupina Radikálních nacionalistů, složená asi z 30 mužů, vyzbrojená pistolemi a ocelovými pruty se vloupala do budovy městské rady, kde probíhalo zasedání stoupenců federalizace. Radikálové zajali neozbrojené lidi, 5 osob bylo vážně zraněno.

24. duben 2014 Ukrajinská armáda se pokouší o útok na Slavjansk. S nasazením vrtulníků a obrněných vozidel vstoupila do města, kde bylo zabito 5 lidí z řad milice a několik lidí bylo zraněno. Ukrajinská armáda utrpěla porážku ze strany tří skupin příznivců federalizace a musela ustoupit.

24. dubna 2014 ministr obrany Ruské federace S. Šojgu oznámil, že do vojenské operace na jihovýchodní Ukrajině se zapojilo více než 11000 ukrajinských vojáků z řad profesionálů. Do boje bylo nasazeno asi 160 tanků a bojových vozidel, pěchota více než 230 obrněných transportérů, minimálně 150 děl a minometů, bojové vrtulníky a letadla. Proti místním obyvatelům byly nasazeny jednotky Národní gardy, stejně jako skupiny tvořené z extrémistů „pravého sektoru.“ K Doněcku a Lugansku byly přesunuty speciální jednotky vojáků SBU a MIA.

25. dubna 2014 vůdce „pravého sektoru“ D. Jaroš vyzval pověřeného prezidenta Ukrajiny Alexandra Turčínova začít masivní operace proti obyvatelům jihovýchodu.

30. dubna 2014 v Kyjevě na setkání s hlavami regionálních správ prezident Ukrajiny A. Turčinov dal pokyn vytvořit v každém regionu „Územní obranné prapory“ z vlastenců země, kteří jsou se zbraněmi v ruce připraveni bránit Ukrajinu.

1. května 2014 národní garda Ukrajiny atakovala post obránců před vjezdem do Donbasu. Krasnoarmejsk (Doněcká obl.) - 11 neozbrojených obyvatel bylo ve službě na kontrolním stanovišti zajato a převezeno na neznámé místo.

2. května 2014 Ukrajinská vojska zahájila útok na Slavjansk za účasti extremistů z „pravého sektoru“ a dalších ultra organizací. Během útoku ukrajinských vojáků byly použity bojové vrtulníky a obrněná vozidla. V rádiu zněla angličtina. Mezi útočníky byli zpozorováni vojáci vyzbrojení americkými puškami M-16. Na okraji města skupiny militantů „pravého sektoru“ rabovali obchody s potravinami a prohledávali bydliště místních obyvatel. Slavjansk byl zcela zablokován ukrajinskou armádou, která zakázala ženám s dětmi opustit město.

2. května 2014 v malém městečku Jasnogorka (Doněcký kraj) se neozbrojení místní obyvatelé snažili zastavit obrněné kolony ukrajinského vojska. Aby zastrašili lidi, vojáci stříleli do vzduchu. Obrněný transportér přejel staršího muže, který v šoku a se zlomeninou obou nohou byl převezen do nemocnice.

2. května 2014 ukrajinská vláda jednostranně zakázala ruským leteckým společnostem přistání v Doněcku a Charkově. Ruská strana poukázala na to, že tento případ je bezprecedentním porušením mezinárodní dohody o využití vzdušného prostoru, porušuje práva cestujících a blokuje humanitární léty dopravující pomoc obyvatelům jihovýchodních regionů Ukrajiny.

3. května 2014 během bojů ve Slavjansku bylo zabito 15 milicionářů, 11 z nich bylo neozbrojených.

3. května 2014 ukrajinské bezpečnostní síly začaly speciální operaci v Kramatorsku (Doněcká obl.). Ozbrojení muži v uniformách bez označení se snaží „vyčistit“ město od „separatistů“.

V blízkosti Kramatorsku vojáci Národní gardy zabili dívku-zdravotní sestru (Julii Izotovovou, 21 let) a její tři přátele. Auto, kterým se mladí lidé snažili odjet na bezpečné místo, se ocitlo pod palbou z automatů. Podle ministerstva zdravotnictví Doněcké regionální státní správy během bojů v Kramatorsku 6 lidí zemřelo a 15 lidí se střelnými zraněními bylo převezeno do nemocnice.

3. května 2014 pozdě v noci v Mariupoli (Doněcká obl.) zaútočila vojska na městskou radu. Útok byl odražen národní domobranou Doněcka.

3. května 2014 zdroj Ministerstva vnitra Ukrajiny uvádí, že ministr vnitra A. Avakov po dohodě s V. Nalivajčenko 29. dubna 2014 vydal naléhavě pokyny zaslat na migrační služby Ukrajiny 300 ukrajinských pasů pro občany pobaltských států a Polska, kteří přijedou na Ukrajinu účastnit se vojenských operaci k potlačení disentu na východě.

4. května 2014 německý deník „Bild“ uvedl, že noví poradci Kyjevské vlády jsou převážně zaměstnanci americké speciální služby - CIA a FBI. Oni „poskytují pomoc při potlačování na východní Ukrajině a zaučují nové Ukrajinské bezpečnostní jednotky.“

5. května 2014 Ukrajinské bezpečnostní síly provedly masivní útok na Slavjansk. Nejvíce nelítostných bojů proběhlo na okraji města v blízkosti obce Seměnovka. Ultra nacionalistické skupiny Ukrajiny se vyznačují svoji krutostí: bombardují obytné domy a střílí na neozbrojené lidi. Více než 20 milicionářů a civilistů bylo zabito, desítky byly zraněny, městské nemocnice jsou přeplněné.

5. května 2014 v městech východní Ukrajiny nazrává humanitární katastrofa – nedostatek léků, krve pro zraněné, chybí potraviny. Tiskový mluvčí Mezinárodního Červeného kříže (ICRC) pro Evropu a střední Asii David-Pierre Marquet hlásí akutní nedostatek léků v Kramatorsku a Slavjansku. Podle něj deficit léků je i v dalších městech na východní Ukrajině. Zejména v Lugansku chybí antibiotika. Obtížné situace s medikamenty jsou v Doněcku a Oděse.

5. května 2014 Sponzor „Euromajdan“ a „pravého sektoru“ I. Kolomojskij - majitel jedné z největších ukrajinských bank „Privatbank“ zavírá pobočky bank v Doněcku a Lugansku. Prostřednictvím banky se vyplácely důchody více než 400 000 důchodcům Doněcka a Lugansku, stejně jako 220 000 různých sociálních dávek. Místní obyvatelé mají vážné problémy když jim nejsou vypláceny důchody, mateřské dávky, stipendia a platy.

6. května 2014 vyšlo najevo, že SBU připravuje provokace s použitím ruských uniforem. V Doněcké oblasti Chmelnický jsou zaznamenané dodávky padělků ruské vojenské munice (cca 200 sad), padělky státní uniformy důstojníků ozbrojených sil Ruské Federace (70 ks.). Simulují se ozbrojené útoky na ukrajinské hranici vojáky v ruských vojenských uniformách a zaznamenávají na kameru, uvedl zdroj jednoho z orgánů Ukrajiny pod podmínkou zachování anonymity.

6. května 2014 bývalý „velitel Majdanu“ Párubij podepsal rozkaz k začlenění všech struktur „Majdanu“ pod Ministerstvo vnitra, jako národní gardy a armády, vytvořit z nich prapory záložníků a nařídil jejich oficiální začlenění v příštích 10 dnech. Takové opatření je přímým porušením Ženevských dohod ze dne 17. dubna 2014, kde jedním z bodů bylo odzbrojení a odstranění ilegální ozbrojené skupiny na Ukrajině.

V noci z 6. na 7. května 2014 v Mariupoli Ukrajinská armáda zaútočila na obranný post domobranců na vjezdu do města. Jeden člověk byl zabit a deset zraněno.

Ráno 7. května 2014 v Mariupoli ukrajinská armáda a ozbrojenci z „pravého sektoru“ obsadili budovu městské rady, která byla pod kontrolou místní milice. Během útoku proti lidem, kteří byli v budově, byl použit neznámý plyn. 15 lidí bylo převezeno do nemocnice s popáleninami očí a dýchacích cest. Desítky příznivců federalizace Ukrajiny bylo zadrženo policií.

7. května 2014 Ministerstvo vnitra Ukrajiny informovalo o zatčení ministra obrany DNR I. Kakidzjanova. Později se na internetu objevilo video, na kterém kandidát na prezidenta Ukrajiny, vůdce radikální strany O. Ljaško, osobně vyslyšel v poutech a prakticky nahého I. Kakidzjanova.

7. května 2014 vyšlo najevo, že Ukrajina začala stavět přehradu na Krymském kanálu v oblasti Chersonu, s cílem zastavit přívod vody do republiky Krym Ruské federace. Po sjednocení Krymu s Ruskem, Ukrajina 14. dubna třikrát snížila objem dodávek vody ze Severokrymského kanálu a úplně přerušila dodávky dne 26. dubna.

7. května 2014 V Severodoněcku (Luganské obl.) karatelé „pravého sektoru“ zaútočili na budovu prokuratury hlídané příznivci federalizace.

8. května 2014 v Mariupoli jednotky Národní gardy zaútočily na Městské státní zastupitelství a bez varování zahájily palbu. Jeden člověk byl zraněn.

8. května 2014 asi 40 ozbrojených mužů v černých uniformách bez označení podpálilo na rusko-ukrajinských hranicích přechod Izvarino z ukrajinské strany, potom zmizeli.

9. května 2014 v Mariupoli Ukrajinská armáda a ozbrojenci z praporu „Dněpr“ (Dněpropetrovský batalion, financovaný ukrajinským oligarchou I. Kolomojovským) se pokusili zaútočit na budovu městského úřadu na zaměstnance, kteří odmítali plnit rozkazy z Kyjeva. Na pomoc přispěchali neozbrojení občané. Ukrajínští vojáci pálili do lidí s použitím těžkých obrněných vozidel a raketometů. 9 lidí zemřelo, 42 bylo zraněno. Budova městské policie byla kompletně spálena.

V noci z 9. na 10. května 2014 částečně vyhořela budova magistrátu.

09. května 2014 ve Slavjansku neznámý muž vážně zranil zbraní 12letého chlapce, který měl na košili ruskou Georgijevskou pásku.

10. května 2014 Ukrajínští vojáci napadli několik skupin domobranců Slavjanska. 8 lidí bylo zraněno.

11. května 2014 v Krasnoarmějsku ozbrojenci praporu „Dněpr“ zahájili palbu na místní obyvatele. Výsledek: dva lidé byli zabití.

11. května 2014 Německý deník „Bild“ hlásí, že v řadách ukrajinské armády a policie je 400 žoldáků z amerických vojenských struktur SRI «Academi» (do roku 2009 - „Blackwater“). Předtím milice DNR oznámila, že bojů na jihovýchodní Ukrajině se účastní anglicky mluvící cizinci.

11. května 2014 u obce Baranovka (Luhanská obl.) vojáci ukrajinské armády zranili místní obyvatele, kteří se snažili blokovat vstup obrněných vozidel. Muž se střelnými ranami na obou nohách převezen do nemocnice.

12. května 2014 podle ministerstva zdravotnictví Doněcka následkem útoku ukrajinské armády na obyvatele Doněcké oblasti vyhaslo 49 lidských životů. Celkem bylo za toto období do oblastních nemocnic přijato se střelnými poraněními 245 zraněných, 150 z nich bylo hospitalizováno.

13. května 2014 Během operace pod Kramatorskem ukrajinská armáda v rozporu s dohodou OSN používá 3 vrtulníky se symbolikou a identifikačními znaky OSN. Dříve tyto vrtulníky byly použity v mírových operacích OSN v afrických zemích.

14. května 2014 v Doněcké oblasti u obce Alexandrovka (okres Kramatorsk) ukrajinská armáda brzy ráno bez varování spustila palbu na minibusy a vozy s místními obyvateli, vracejícími se z rybaření. Dva lidé byli zabiti a dva byli zraněni. K dalším útokům na civilisty došlo ve stejné oblasti na silnici mezi novou a starou Varvarovkou. 50letá žena, která cestovala se svým synem v autě „Niva“ byla zastavena ukrajinskými vojáky a chladnokrevně zastřelena. Žena zemřela na místě, její syn přežil a ve vážném stavu byl převezen do nemocnice, útočníci sebrali peníze a doklady zemřelé.

15. května 2014 ukrajinská armáda ostřelovala domy ve Slavjansku, vážně zraněn 42letý místní obyvatel.

16. května 2014 „lidový starosta“ Slavjanska Ponomarev na konferenci prohlásil, že do represivní operace na jihovýchodní Ukrajině, vedené Kyjevem, byli nasazeni žoldáci z polské Private Military Company „Analizy Systemowe Bartłomiej Sienkiewicz „ (ASBS, OTHAGO), z amerických soukromých Bezpečnostních jednotek „Greystone“, stejně jako od americké firmy «Academi».

16. května 2014 první náměstek předsedy vlády DNR A. Purgin obvinil Kyjevskou vládu, že skrývá skutečný počet mrtvých a zraně-

ných v ATO. „Těla civilistů jsou pohřbena v neoznačených hrobech a zranění lidé se bojí požádat o pomoc zdravotnická zařízení“ - řekl A. Purgin.

V noci z 16. na 17. května 2014 během útoku na Slavjansk ukrajinskou armádou poprvé během represivní operace bylo použito těžké dělostřelectvo (houfnice). Zasažené byly obytné čtvrti, je hodně zraněných. V důsledku ostřelování těžce poškozen železniční most v obci Andrejevka (okr. Slovjansku).

18. května 2014 místní domobranci DNR hlásí, že ozbrojenci zastřelili čtyři vojáky ukrajinské armády, kteří odmítli zúčastnit se trestních operací a oznámili svůj návrat domu.

19. května 2014 ministr vnitra A. Avakov oznámil pozastavení plateb důchodů a platů obyvatelům Slavjanska a Kramatorska.

19. května 2014 vojáci Národní gardy Ukrajiny zastavili linkový autobus na trase „Kramatorsk - Slovjansk“. V autobusu cestovaly převážně ženy, které přinutili vystoupit na ulici, kleknout na kolena a začali je vyslýchat.

Večer 19. května 2014 ukrajinská armáda spustila palbu z houfnic a minometů na předměstí Slavjanska, chatovou oblast a tržnici. Poškozeno bylo několik obytných budov v soukromém sektoru. Raněn byl muž z domobrany a žena utrpěla těžké poranění hlavy.

Časně ráno 20. května 2014 ukrajinská armáda pokračuje v ostřelování Slavjanska z hory Karachun, v důsledku čehož bylo zničeno několik rodinných domů.

21. května 2014 zástupci lidové milice Donbasu ohlásili, že odstřelovači ukrajinské armády spálili ve Slavjansku dům, před jehož vchodem stáli lidé, z nich tři byli zraněni, dva další jsou ve velmi vážném stavu.

V noci z 21. na 22. května roku 2014 v městečku Volnovacha

(Doněcká obl.) na vojáky Ukrajinské armády, kteří odmítli střílet do bezbranných lidí, zaútočili rekruti 51 Nacgvardii pomocí obrněných vozidel a bojových vrtulníků. Někteří z nich přijeli vozy „Privatbanka“ oligarchy I. Kolomojského. Na místě bylo zabito 16 ukrajinských vojáků, zraněno více než 40 dalších.

V noci z 21. na 22. května 2014 ukrajinská armáda začala bombový útok na Slavjansk, kde bylo zničeno několik rodinných domů, večer 22. května ukrajinská armáda v blízkosti obce Krásný Liman opět začala ostřelování města a okolní vesnice Semenovka. Zničeno několik domů.

23. května 2014 ukrajinská armáda pokračuje v ostřelování těžkými zbraněmi centra Slavjanska. Jako výsledek: zničen třípodlažní dům, budova autobusového nádraží a několik dalších domů.

23. května 2014 v Lisičansku (Luhanská obl.) ukrajinskými vojáky bylo zastřeleno 30 vojáků ukrajinské armády přímo v nemocnici, jen proto, že odmítli vraždit civilní obyvatele. Podle informací štábu obrany v regionu Lugansku zde řádili radikálové „pravého sektoru“, který je financován oligarchou Igorem Kolomojským.

25. května 2014 v Luganské oblasti na okraji Novoajdaru neznámí útočníci napadli čtyři vozy, v nichž byli místní obyvatelé. Podle informací agentury Life News při útoku zabili jednu osobu, tři další zranili.

25. května 2014 V Novoajdaru (Lugansk) mstitelé batalionu oligarchy I. Kolomojského „Dněpr“ spustili palbu na neozbrojené členy místní volební komise, kteří odmítli otevřít volební místnost pro volbu prezidenta Ukrajiny.

25. května 2014 v důsledku ostřelování ze strany ukrajinských vojsk částečně zničena budova psychiatrické léčebny v obci Semenovka pod Slavjanskem.

26. května 2014 tři vojenské vrtulníky ukrajinských VS atakovali závod „Tochmash“ v Doněcku. Jeden člověk byl zraněn.

26. května 2014 na okraji Doněcku a v přilehlých vesnicích došlo k ozbrojeným střetům místní milice a ukrajinských vojáků. výsledek: v blízkosti vlakového nádraží byl zabit civilista.

26. května 2014 ukrajinští vojáci z pozice na hoře Karachun pokračují v ostřelování vesnice poblíž Seměnovky v Slovjanské obl.. Oběťmi se stali dva civilisté.

27. května 2014 starosta Doněcku Lukjančenko potvrdil smrt nejméně 40 lidí v důsledku vojenských operací v oblasti mezinárodního letiště Doněck, které byly provedené bombardéry Ozbrojených sil Ukrajiny.

27. května 2014 všechny vjezdy a výjezdy v Doněcku blokovány ukrajinskými ozbrojenci směrem k Mariupoli, dokonce školní autobus s lidmi, kteří se snažili opustit oblast a odjet do bezpečí.

27. května 2014 představitelé DNR uvádějí, že ukrajinští ozbrojenci ostřelovali vůz se zraněnými domobranci v Doněcku. Podle různých zdrojů zabito 24 - 35 lidí.

27. května 2014 v důsledku ostřelování ukrajinskými ozbrojenci ve Slavjansku zabiti čtyři lidé. Vedoucí odboru školství Slavjanské městské rady A. Zubarev řekl, že považuje za důležité opatření o předčasném ukončení školního roku v souvislosti s pokračující aktivní fází ukrajinských vojenských operací na jihovýchodě země.

28. května 2014 v oblasti regionálního oddělení SBU v Doněcku jsou slyšet výstřely. Kolem mezinárodního letiště Doněck pokračují boje mezi ozbrojenými silami Ukrajiny a povstalci. Ostřelovači VS Ukrajiny ze střechy letiště střílejí do lidí na hřbitově během pohřbu.

28. května 2014 v důsledku bombardování Ukrajinských ozbrojenců hoří škola v obci Artěm.

29. května 2014 předseda DNR A. Borodaj oznámil, že počet mrtvých v důsledku vojenských operací kyjevské armády v Doněcku se počítá na desítky.

29. května 2014 ve Slavjansku a Kramatorsku ukrajinská armáda začala rozsáhlé vojenské operace s použitím těžkých zbraní a vojenských stíhaček. Podle agentury Itar-Tass, nemocnice a porodnice se snaží evakuovat své pacienty do sklepních místností budov. V důsledku ostřelování Slavjanska podle agentur zahynulo více než 20 civilistů a zraněno více než 30.

29. května 2014 ze zpráv Doněcké regionální státní správy bylo zjištěno, že v bojích v průběhu posledních 20 dnů bylo zraněno sedm nezletilých dětí ve věku 4-17 let. 9. května dvanáctiletý chlapec zabit ranou do břicha při hře na školním dvoře.

26. května třináctiletá dívka zraněna střepinou do nohy a 28. května čtyřleté dítě na procházce s babičkou, trpící roztroušenou sklerózou, zraněno. Další čtyři děti a nezletilí utrpěli střelná poranění v jiných regionech oblasti. V obci Makejevka 17. května bylo sedmileté dítě na autobusové zastávce postřeleno do nohy.

24. května v obci Gorlovka byla sedmnáctiletá dívka střelena do hrudi.

25. května 15letý chlapec z obce Marinovka byl zastřelen v autě poblíž města Sněžnoje. Dítě bylo hospitalizováno s těžkým poraněním dutiny břišní. V Doněcku 28. května chlapec ve věku 8 let dostal střelnou ránu do stehna pravé nohy.

29. května 2014 ukrajinské ministerstvo zahraničí odmítlo oficiální nabídku Ruské Federace poskytnout humanitární pomoc obyvatelům Východní Ukrajiny a zajištění bezpečné cesty do regionů zasažených konfliktem.

30. května 2014 ve Slavjansku je pod stálou palbou ukrajinských sil dětská nemocnice. V době ostřelování lůžkové části se tam nacházely nemocné děti. Kromě toho byla poškozena budova dětské kliniky.

30. května 2014 hlavní vyšetřovací výbor Ruské Federace podal trestní oznámení za užívání zakázaných prostředků a metod v bojích proti obyvatelům Doněcké a Luganské republiky. Oznámení je

podáno na členy ozbrojených sil Ukrajiny. Také na jednotky Národní gardy Ukrajiny a „pravého sektoru“ na základě ostřelování měst Slavjansk, Kramatorsk, Doněck, Mariupol a dalších oblastí Doněcka a Luganska pro trestný čin podle části 1 § 356 trestního zákoníku Ruské federace (používání zakázaných střelných zbraní a způsobů vedení boje). Podle šetření ostřelování těchto měst a obcí je v rozporu s Ženevskou úmluvou ze dne 12.8.1949 „O ochraně civilních osob během války“ je to ze strany příslušníků ozbrojených sil Ukrajiny, bojových jednotek Ukrajiny a „pravého sektoru“ úmyslné „zabíjení civilních obyvatel za použití zbraní, dělostřelectva, letectva, včetně obrněných vozidel.“

Následkem toho jsou velké počty zabitých a zraněných, kromě toho jsou zničeny zcela nebo částečně objekty průmyslu, energetiky, poškozena komunikační a dopravní infrastruktura, obytné budovy a stavby, sociální a kulturní zařízení, včetně nemocnic, dětských škol a školek.

30. května 2014 Ruská bezpečnostní služba oznámila, že na Krymu byla zadržena čtyřčlenná skupina (Sencov, Afanasjev, Ciryj a Kolčenko) s podezřením na přípravu sabotáže a teroristických útoků v Simferopolu, Jaltě a Sevastopolu. V tiskové zprávě je uvedeno, že zadržené osoby jsou členy teroristické skupiny „pravý sektor“.

V noci z 30. na 31. května 2014 Ukrajinské pohraniční služby na přechodu do Ruska odmítly propustit autobus plný dětí ze Slavjanska, které chtěly opustit území Ukrajiny. Děti musely překročit hranici s Ruskem pěšky.

31. května 2014 štáb národní obrany Slavjanska hlásí, že během nočního ostřelování ukrajinskou armádou jsou mrtví a zranění mezi civilisty. Dva lidé jsou zabití, čtyři zranění. Mezi nimi 40letá žena, která později zemřela v nemocnici. Podle hlášení byla celou noc pod palbou Semjenovka, východní a severní okresy, stejně jako Čerepkovka, kde byly zasaženy vodní nádrže s pitnou vodou. Pokud jsou tyto struktury vážně poškozené, obyvatelé Slovjanska zůstanou bez pitné vody.

1. června 2014 DNR hlásí, že během převozu těl domobranců, za-

hynuvších při obraně letiště, ukrajinští ozbrojenci atakovali sanitku a pohřební vůz. Šest lidí zemřelo.

1. června 2014 pod palbou ukrajinskými ozbrojenci ve Slavjansku se ocitl dětský domov „Parus Naděždy“ a také výzkumný ústav vysokého napětí. Pod střelbou se ocitl závod „Strojmach“ a „Slavtyazhmas-h“. Pět civilistů bylo zraněno střepinami.

2. června 2014 bojové letadlo ukrajinských vzdušných sil v Lugansku bombarduje budovu státní správy. 8 lidí je zabito a 28 civilistů zraněno. Přičemž podle zachycené komunikace letounu s naváděčem pilot úmyslně zasáhl civilní cíle. To bylo potvrzeno speciální monitorovací misí OBSE, působící na Ukrajině.

2. června 2014 endokrinolog Mariupolu P. Lichonosov hlásí, že v oblasti je akutní nedostatek inzulínu a dalších životně důležitých léků.

3. června 2014 mluvčí starosty Slavianska S. Horošova oznámila, že ukrajinská vojska se stáhla do města, včetně tanků, samohybných minometů „Tulip“, houfnic „karafiát“ a raketometů „Grad“.

3. června 2014 v Krasnom Limaně ukrajinští vojáci palbou poškodili budovu nemocnice. Zasažena byla střecha a poškozen plot nemocnice.

3. června 2014 Červený kříž Ukrajiny, Ruský Červený Kříž, Mezinárodní federace Červeného kříže a Červeného Půlměsíce a také Mezinárodní výbor Červeného kříže ve společném prohlášení vyjádřily krajní znepokojení nad humanitární situací na jihovýchodě Ukrajiny.

V noci z 3. - 4. června 2014 bylo zasaženo město Štěstí (Lugansk). Podle předběžných údajů jsou zničené domy a místní studna.

3. - 4. června 2014 Národní garda Ukrajiny provádí hromadné ostřelování těžkým dělostřelectvem Slavjansku a přilehlých obcí. Na předměstí Slavianska bylo provedeno osm leteckých náletů. V

důsledku toho byl poškozen centrální zásobník vody, Kramatorsk a sousední vesnice jsou bez vody. Je hodně obětí mezi civilisty.

4. června 2014 vedení Doněcké železnice hlásí na nádraží v Krásném Limanu v důsledku náletu ukrajinských bombardérů silné poškození železniční tratě, byla zrušena řada příměstských vlaků.

4. června 2014 předseda prezidia Rady DNR D. Pušilin informuje, že při obsazení Krásného Limanu ukrajinští vojáci přímo v nemocnici zastřelili více než 25 zraněných vojáků doněcké armády.

4. června 2014 Federativní migrační služba Ruska oznámila, že počet ukrajinských uprchlíků, kteří překročili ruské hranice a jsou v regionu Rostov (Ruská federace), překročil 8 000 lidí.

5. června 2014 v důsledku pravidelného ostřelování ukrajinskými silami v rámci útoku na Semenivku u Slavjanska došlo k požáru chemického závodu „CAPCHIM“, kde se nacházelo až 200 tun síry.

5. června 2014 mluvčí starosty Slavjanska S. Horoševa informuje, že v obleženém městě ukrajinskou armádou chybí téměř všechny druhy léků od antibiotik po chirurgické obvazy.

5. června 2014 ve zvláštní monitorovací zprávě mise OBSE se konstatuje, že již tak napjatá situace v Donbasu se může dále zhoršovat vzhledem k „posílení protiteroristické operace ukrajinskou armádou a přetrvávajícímu odporu protivládních sil.“

Uvádějí zesílení bojů v oblasti Slavjanska a Kramatorska, ve kterém jsou nasazena letadla a bojové vrtulníky. Vedení DNR brzy očekává rozsáhlý útok na Doněck ukrajinskou armádou. Potvrzuje nárůst útoků v Lugansku a jeho okolí.

6. června 2014 ukrajinské ministerstvo zahraničí bez vysvětlení oznamuje ruské straně uzavření řady hraničních přechodů v Lugansku a Doněcku na hranici s Ruskem. Toto rozhodnutí Kyjeva komplikuje přechod uprchlíků z Ukrajiny, kteří chtějí opustit bojovou zónu.

6. června 2014 dva železniční dělníci při opravě železniční tratě v Krásném Limanu byli zabití.

6. června 2014 kolony ukrajinských obrněných vozidel, včetně tanků, začínají aktivní útok na Slavjansk. Podle svědků, v důsledku palby v oblasti Mandryčino bylo vážně zraněno několik civilistů. Sanitní vůz se nemůže dostat ke zraněným. Lidé krvácející ukryti ve sklepích a suterénech domů. Ukrajínští vojáci dále pokračují v ostřelování vesnice Semenovka na východ od Slavjanska.

6. června 2014 v důsledku ostřelování ukrajinskými silami obce Čerevkovka pod Slavjanskem jsou zničeny čtyři domy na ulici Leninská. V jednom z nich začal požár.

6. června 2014 tisková zpráva Donbaské energetické společnosti oznámila, že ve Slavjansku zůstalo bez elektřiny na 40 městských obvodů, 11 nemocnic a několik administrativních budov.

6. června 2014 místní regionální zpráva Rostov (Ruská federace) oznámila, že během noci z 5. na 6. června v Rostovské oblasti vzrostl počet občanů Ukrajiny více než na 12 tisíc.

6. června 2014 místopředseda vlády Ruské federace republiky Krym oznámil, že na poloostrově je asi 5 000 uprchlíků z Ukrajiny, mezi nimi více než 600 dětí.

7. června 2014 v centru města Doněck zabit jeden z asistentů předsedy rady DNR Petruchin M., který řešil problémy, spojené s dodávkami humanitární pomoci.

7. června 2014 po zásahu granátem ukrajinskými vojáky ve Slavjansku hoří továrna na barvy „Betonmash.“ Dva granáty se také dostaly do budovy Vysoké školy elektrotechnické.

7. června 2014 předseda LNR Bolotov uvedl, že dne 2. června v důsledku střetu v Lugansku bylo zabito 13 lidí, z toho 10 civilistů.

7. června 2014 Ministr vnitra Ukrajiny A. Avakov hlásí propuštění 20 vojáků praporu „Černigov“ pro odmítnutí účasti v „protiteroristické operaci“ v regionu Lugansk. Již dříve byli odvoláni vojáci bývalé jednotky „Berkut“ pro odmítnutí podílet se na represivní operaci v jižním regionu Ukrajiny.

8. června 2014 ukrajinská armáda útočí dělostřeleckými bombami na centrum Slavjanska. Podle místních obyvatel granáty explodovaly v blízkosti centrálního náměstí, městské rady a komunikačních sítí. V těchto hodinách je v centru města hodně lidí, protože v chrámu na náměstí končí sváteční bohoslužba. Mezi civilními obyvateli jsou oběti, hodně lidí je zraněných střepinami. Město má vážné problémy s pitnou vodou v důsledku dělostřelbou poškozeného vodního potrubí. Ve stejný den ukrajinská armáda obnovila útok na Semjonovku pod Slavjanskem. Podle některých zpráv do ostřelování jsou nasazeny raketomety „Grad“. Na webových stránkách obránců můžete najít záznam: „Dnes je vesnice Semjonovka pod Slavjanskem zničena úplně. Nenajdete tady jedinou celou budovu. „

Kapitola 2.

Porušování práva na svobodu projevu a názorů, včetně politických. Zastrahování a únos politických oponentů

Všeobecná deklarace lidských práv (10. 12. 1948)

Článek 19. Každý má právo na svobodu přesvědčení a svobodu projevu; toto právo zahrnuje svobodu zastávat názory a vyhledávat, přijímat a rozšiřovat informace a myšlenky jakýmikoli prostředky a bez ohledu na státní hranice.

Úmluva o lidských právech a základních svobodách (Řím 4. listopadu 1950)

Článek 10. Každý má právo svobodně se vyjadřovat. Toto právo zahrnuje svobodu zastávat názory a přijímat a rozšiřovat informace a myšlenky bez omezení orgánu veřejné moci a bez ohledu na hranice.

Mezinárodní pakt o občanských a politických právech (16 prosince 1966)

Článek 19. Každý má právo na svobodu projevu volně vyjadřovat své názory; toto právo zahrnuje svobodu vyhledávat, přijímat a rozšiřovat všechny druhy informací a myšlenek, bez ohledu na hranice, ať ústně, písemně nebo prostřednictvím tisku nebo jinou formou vyjádření, přes média, podle svého výběru.

... a skutečné události na Ukrajině

Od začátku dubna roku 2014 v jihovýchodní části země SBU provádí zatýkání zastánců federalizace.

1. dubna 2014 SBU prohledalo byt náměstka Oděské Regionální rady Komunistické strany Ukrajiny A. Albu. Podle něj, hledali seznamy aktivistů „Borotba“ a zbraně. Ale nakonec museli vydat prohlášení, že nic nezákonného v bytě nalezeno nebylo. A. Albu řekl, že prohlídka byla forma tlaku na něj, jako organizátora masivních pouličních protestů s požadavky národa o znárodnění majetků magnátů a uspořádání demokratického referenda v Oděse. Prohlídka byla provedena rovněž v bytě předsedy Svazu pravoslavných občanů Ukrajiny V.Kaurova. V bytě policie našla syna kněze, nicméně, sám B.Kaurov byl daleko za hranicemi Ukrajiny.

Ukrajinské speciální jednotky “Alpha“ se snažily zatknout vedoucího katedry misijní katecheze a náboženského vzdělání Oděsy arcikněze Diecéze Olega Mokryjaka, který ale nebyl doma. Za vinu mu kladli jeho kontakty s účastníky protivládních protestů v Oděse, při nichž byly kritizovány praktiky nové kyjevské vlády, řízené ukrajinskými mocenskými silami.

1. dubna 2014 byl v Doněcku SBU zadržen aktivista tmavé pleti, občan Lotyšska Ayo Beneš, který několikrát promluvil na shromáždění proti samozvané Kyjevské vládě.

1. dubna 2014 prokurátor Zakarpatské oblasti O.Sydorčuk uvedl, že na jeho radu příslušné orgány sledovaly všechna prohlášení, včetně zahraničních, o přítomnosti separatismu. Podle něj, veřejná prohlášení zástupců stran nebo organizací, která nesou znaky separatismu, jsou považována za zločin proti národu, ohrožující národní bezpečnost, a pachatelé budou postaveni před Zákon.

1. dubna 2014 v Kyjevě, byl surově zbit poslanec městské rady Strany regionů Polyusov. Podle V.Polyusova se na něj vrhli dvě neidentifikované osoby v kuklách.

2. dubna 2014 v Zakarpatské oblasti SBU zahájilo trestní vyšetřování proti hnutí Rusín., „Důvodem bylo prohlášení zveřejněné na internetu a odvysílané ruskou televizí. V tomto případě k výslechu byl SBU pozván předseda parlamentu Podkarpatské Rusi N.Warden. Zakarpatští Rusíni žádali, aby byli uznáni jako národnostní menšina, jako je tomu ve 22 zemích včetně Evropy. Část Rusínů žádá o uzná-

ní referenda z roku 1991 o „samosprávném území“, pro který tehdy hlasovalo více jak 75 procent Zakarpatské Rusi.

2. dubna 2014 na webových stránkách trueinform.ru jsou údaje, sesbírané jedním z účastníků hnutí odporu Charkov, podle níž, místní orgány v zemi zahájily až 140 trestních vyšetřování pro prosazování separatismu, 53 občanů Ukrajiny bylo obviněno ze separatismu. Toto je reakce nové ukrajinské vlády proti těm, kdo vyzývají k federalizaci země.

2. dubna 2014 ukrajinský oligarcha Vladimir Nemirovský, jmenovaný novou Kyjevskou vládou guvernérem regionu Oděsa, prohlásil, že jsou „dobří odpůrci“ a „špatní“demonstranti. Poznamenal, že ti, kteří upřednostňují sbližování Ukrajiny s Evropou, dostanou jeho podporu, „proruské“ aktivisty prohlásil za provokatéry a slíbil, že se vypořádá s jejich „sponzory“.

3. dubna 4. 2014, Generální prokuratura vydala zatykač na svrženého prezidenta Viktora Janukoviče. Dříve Ukrajinské státní zastupitelství zahájilo trestní řízení proti Janukovičovi za jeho podporu provedení referenda o statusu každého regionu v rámci Ukrajiny.“

3. dubna 2014 zahájeno trestní řízení proti zástupci Luganské městské rady Strany regionů S.Petrákovi, který prohlásil, že v jeho stavební firmě „Teplý dům“ začaly problémy. „Přesně vím, že z Kyjeva byl vyslán příkaz zlikvidovat moji firmu zahájit proti mně obvinění z trestných činů, a tím zabít „dvě mouchy“ - zakážou konkurenci, redistribuci stavebního sektoru a zároveň vyčistí politický prostor v Lugansku. Tento postup příznivě ovlivní situaci před komunálními volbami, protože jeden z kandidátů do místní rady ztratí právo být volen“ - řekl S.Petrakov. Řada internetových publikací naznačuje, že S.Petrakov měl rovněž v úmyslu zkusit si v době voleb kandidovat na primátora Lugansku.

4. dubna 2014 v Doněckém tramvajovém vozovém parku více než padesát zaměstnanců podepsalo petici za provedení referenda o přistoupení Ukrajiny k EU a přidělení ruskému jazyku statusu druhého

státního jazyka. Nicméně, odmítli mluvit s novináři pod strachem ze zameškání.

4. dubna 2014 v Doněcké oblasti SBU zahájilo trestní stíhání proti náměstkovi starosty P. Gubareva, občanu Ukrajiny R. Doni za údajné přípravy nepokojů a výzvy k převratu ve státních orgánech. Soudním nařízením byl R. Doni zadržen a uvězněn v Kyjevě.

4. dubna 2014 odvolací soud Charkovské oblasti nařídil odpůrci Majdanu Romskomu nošení elektronického náramku, aby se zabránilo jeho „nelegální činnosti.“ Soud mu nařídil odevzdat všechny osobní doklady a cestovní pas, aby zamezil jeho vycestování do zahraničí a uložil mu trest v podobě domácího vězení.

5. dubna 2014 v Mariupolu (Doněcké obl.) byl agenty SBU zatčen lidový starosta D. Kuzměnko. Ve stejný den byl v jeho bytě zadržen jeho bratr Denis, ale později ho propustili. Podle místních sdělovacích prostředků byl zadržen také známý aktivista komunistické strany kraje D. Pugovkin.

6. dubna 2014 v Kyjevě, tzv. Rada Majdanu (rada zástupce ultrapravého bloku) rozhodla zavést na Majdanu Nezávislosti (náměstí Nezávislosti) zákaz vycházení od 1:00 do 05:00 hodiny ranní. Byli úplně zakázány veřejné aktivity a jakékoliv akce bez schválení Rady Majdanu. Zakázán byl pohyb v okolí náměstí a hlídky mají právo kontrolovat dokumenty.

6. dubna 04 2014 v Kyjevě tzv. Rada Majdanu požadovala dohodu o vytvoření nového kabinetu ministrů výhradně s jejich souhlasem. Ministři byli „pozváni“ na „lidové shromáždění“, které se konalo na Majdanu 9. dubna. „Každý ministr by měl prokázat svoji praxi, vzdělání a dosažené pracovní výsledky během své praxe. Pokud nedostane důvěru Rady Majdanu, pak by měl složit mandát a odstoupit.

6. dubna 04. 2014 v Charkově došlo ke střetu příznivců federalizace Ukrajiny s aktivisty „pravého sektoru.“

7. dubna 2014 v Kyjevě, asi 100 aktivistů „sebeobrany Majdanu“ „pravého sektoru“ a „automajdanu“ zablokovalo budovu Nejvyššího soudu Ukrajiny, kde se měl konat kongres soudců Ukrajiny. Extrémisté spěchali do budovy a požadovali schválení zákona o lustraci, pak vyvedli delegáty kongresu na ulici. Na výjezdu z Nejvyššího soudu několik radikálů napadlo bývalého ministra spravedlnosti Alexandra Lavrinyče, uhodili ho do hlavy a snažili se ho zpacifikovat. Pouze osobní zásah předsedy tzv. lustračního výboru Nejvyšší rady Ukrajiny E. Soboleva ho zachránil od brutálního útoku.

7. dubna 2014 v centru Oděsy na promenádě několik aktivistů „pravého sektoru“ vyzbrojených holemi napadlo skupinku mladých lidí, kteří měli na oblečení připíchnutou svatojiřskou stužku (sv. Jiří – symbol vítězství).

V noci ze 7. na 8. dubna 2014 v Charkově v budově regionální státní správy maskovaní ozbrojenci v uniformách s pruhy jednotek „Jaguar“ vnitřních sil Ukrajiny společně s neonacisty „pravého sektoru“ provedli tzv. protiteroristickou operaci za použití zvláštních metod: vyhnali z náměstí příznivce federalizace a samosprávy jihovýchodní Ukrajiny. 64 lidí bylo zatčeno, centrum města ohrazeno kordonem. Ráno začalo „vyčištění“ Charkova od těch, kteří nesouhlasí s politikou samozvané vlády Kyjeva. Zatýkají občany se svatojiřskými stužkami. Mezi radikály jsou vidět cizinci, kteří nemluví ani rusky, ani ukrajinsky. Zranění demonstranti mají strach se obrátit o pomoc do nemocnice, kvůli možným represím.

V noci ze 7. na 8. dubna 2014 v Nikolajevě, poblíž budovy Oblastního zastupitelství, neonacisté napadli stanové městečko aktivistů za federalizaci a samosprávu jihovýchodní Ukrajiny. Útočníci používají hole, traumatické zbraně, petardy a hořící směsi. 15 lidí bylo zraněno, mezi nimi jsou i střelná poranění 11. lidí hospitalizováno, 23 lidí zatkla policie.

8. dubna 2014 úřadující ministr vnitra A. Avakov rozhodl uspořádat „čistku“ v řadách charkovské policie. Řekl, že více než 30 procent zaměstnanců bude propuštěno na základě obvinění ze sabotáže a podpory demonstrací v Kyjevě pořádané odpůrci režimu.

8. dubna 2014 v Nejvyšší radě Ukrajiny během plenárního zasedání vypukla rvačka mezi poslanci komunistické strany (KPU) a nacionalistickou stranou „Svoboda“. Komunistický vůdce P. Simoněnko v parlamentu obvinil současnou vládu z nečinnosti na jihovýchodě Ukrajiny. „Již delší dobu lidé žádají, aby ruský jazyk byl druhým úředním jazykem. Lidé potřebují naslouchat jejich sociálním problémům. Ale vláda je neposlouchá,“ - řekl P. Simoněnko. Poznamenal, že „současná vláda odpůrce v Doněcku, Lugansku a Charkově označuje za separatisty. A když západní Ukrajina žádala o regionální správu, poslanci strany „Svoboda“ prohlásili, že jsou to vlastenci,“ dodal komunistický vůdce.

Po těchto slovech poslanci „Svobody“ silou vytlačili P. Simoněnka z pódia. Zákonodárci z komunistické strany se snažili zastat svého vůdce. Výsledkem bylo vypuknutí rvačky. Pak členové frakce komunistické strany a většina poslanců ze Strany regionů opustili parlamentní zasedání Ukrajiny.

8. dubna 2014 v Kyjevě u budovy Nejvyšší rady Ukrajiny proběhly pikety s požadavkem „uvěznit každého, kdo nosí pásku sv. Jiří s ruskou symbolikou“

8. dubna 2014 Nejvyšší Rada přijala pozměňovací návrhy k trestnímu řádu Ukrajiny o zvýšení trestu odnětí svobody za „separatismus“ a odhlasovala lustrační zákon. 145 soudců bude zlustrováno pro podezření ze zapojení do nepovolených masových demonstrací za nezávislost a budou trestně stíháni. Neustálé hrozby Kyjeva směřují na obyvatele jihovýchodní Ukrajiny, podporující federalizaci země. Jsou prohlášeni za „separatisty“ a „Kolorádské brouky“.

8. dubna 2014 poslankyně za stranu „Svoboda“ I. Farion, komentuje „čistku“ v Charkově: „Já bych se zachovala mnohem tvrději. Já bych prostě střílela! Vrah vládne v naší zemi! Měli jsme ho vyhnat už v roce 1654! Proto naše dnešní reakce jsou absolutně adekvátní, ale opatření musí být mnohem tvrdší! Tito tvorové si zaslouží jen jedno - Smrt!“

9. dubna 2014 v Ivano-Frankovsku na centrálním náměstí naproti sídlu regionální státní správy z iniciativy místní „domobrany Majda-

nu“ a „pravého sektoru“ je postaven tzv. pilíř hanby, na kterém jsou vyvěšeny fotografie „zkažených“ lidí, kteří se zdiskreditovali spoluprací s režimem Janukovyče.“

9. dubna 2014 v Nikolajevu extremisté „pravého sektoru“ házeli vejce, polili vodou a pak zbili kandidáta na prezidenta Ukrajiny, poslance rady ze Strany regionů O. Careva, který přijel do města navštívit v nemocnici zraněné aktivisty, demonstrující za federalizaci. V noci z 9. na 10. dubna 2014 v Kyjevě došlo k požáru v kanceláři komunistické strany. Od konce února 2014 byla tato budova obsazena aktivisty Euromajdanu. „Nastěhovali se do ní neonacističtí extremisté „C-14“, lustrační komise a tzv. kancelář sotni Majdanu. Frakce komunistické strany odmítla hlasovat v Nejvyšší radě, dokud se jí nevrátí sídlo úřadu strany. 9. dubna „Euromajdanovci“ byli na soudní rozkaz nuceni opustit budovu, ve vzteku zničili většinu vybavení -lámali nábytek, kancelářské vybavení a PC, pak zanechali v prostorách několik kanistrů s benzinem. Podle hasičů příčinou požáru bylo žhářství a oheň vypukl na třech místech současně.

10. dubna 2014 v Oděse během oslav 70. výročí osvobození od německé a rumunské okupace, došlo ke střetu mezi zastánci a odpůrci „Euromajdanu.“ Ukrajinští nacionalisté ze skupiny „Oděsa Majdan“ strhli vlajku ruského vítězství, pak ji pošlapali. Několik tuctů bojovníků „Euromajdanu“ zablokovalo vstup do hotelu, kde byl ubytován kandidát na prezidenta Ukrajiny, zástupce Strany regionů O. Carev. Vyzbrojení klacky a kameny extremisté křičeli „Carev, pojd ven!“ . Pokus „antimajdanovců“ odblokovat přístupy k hotelu skončil rvačkou, 10 lidí bylo zraněno.

11. dubna 2014 zástupce frakce strany „Batktivščina“ A. Brygyněc napsal v Twitteru, že více než 100 občanům Ruské Federace, kteří podpořili anexi Krymu k Rusku je zakázán vstup na Ukrajinu. Byla to jeho odpověď na dotaz SBU RF.

11. dubna 2014 v Rovně asi 50 radikálů „pravého sektoru“ zničilo kancelář regionální pobočky komunistické strany Ukrajiny. Potřebovali zastavit činnost KPU a přivlastnit si jejich majetek. Útočníci ve dvoře sídla strany podpálili knihy a dokumenty a vyhnali ven představitele strany.

13. dubna 2014 v Charkově došlo ke střetům mezi příznivci „Euromajdanu“ a příznivci za federalizaci Ukrajiny. Zraněno 50 lidí, včetně policejního důstojníka.

13. dubna 2014 v Kyjevě byli napadeni příznivci „Euromajdanu“, demonstranty odpůrců režimu. Jsou ranění.

13. dubna 2014 v Mariupoli při střetech proti příznivcům za federalizaci Ukrajiny zraněno asi 20 lidí.

14. dubna 2014 v Kyjevě byl kandidát na prezidenta O. Carev surově zbit před budovou televizní společnosti, kde se měl účastnit programu v přímém přenosu pořadu „Svoboda projevu“. Na politika agresivní dav zaútočil a extremisti z „pravého sektoru“ žádali o jeho odstoupení od účasti v prezidentských volbách. O. Carev je předsedou Antifašistického fóra Ukrajiny a podporuje federální strukturu země. Také před vstupem do budovy TV byl napaden další kandidát na prezidenta Ukrajiny, zástupce lidové rady za stranu Regionů M. Dobkin. Jeho auto zdemolovali, propíchli pneumatiky, posypali moukou a polili roztokem zelenky. Asistenti M. Dobkina byli zraněni. Již dříve byl politik opakovaně zatýkán, vyhrožovali mu smrtí pro jeho kritiku ohledně současného kabinetu v Kyjevě.

14. dubna 2014 v Sumach radikálové „pravého sektoru“ vyhrožují místnímu kabinetu KPU, je zničený portrét V. I. Lenina, stranická literatura a stuhy sv. Jiří, jeden z pracovníků je zbit.

16. dubna 2014 zmizelo (pravděpodobně bylo uneseno), několik vůdců Národního spolčení Donbasu: V Mariupoli se ztratila jedna z vůdců Donbasu O. Selecká, měsíc předtím, než byla vyhozena z továrny „Azovelektrostal“ pro „příliš aktivní společenský život“; Gorlovka ztratila tři aktivisty národního spolčení (zvolený starosta A. Sapunov a jeho nejbližší spolupracovníci manželský pár Jevgenij a Tatjana Ševčenko).

18. dubna 2014 v blízkosti Doněcku byl jeden z koordinátorů DNR Baranov násilně vtlačen do džípu (pravděpodobně zaměstnanci SBU) a odvezen neznámo kam.

19. dubna 2014 v Charkově, ukrajinští policisté zadrželi jednoho z koordinátorů hnutí pro federalizaci Ukrajiny K. Dolgova za absurdní obvinění ze zhářství bankomatu!

21. dubna 2014 na své stránce Facebooku kandidát na prezidenta Ukrajiny, náměstek Rady O. Ljaško, doporučil zničit leteckými nálety nebo raketovými údery televizní věž pro vysílání ruských televizních kanálů které, podle jeho názoru, jsou „antiukrajinskou propagandou.“ Také msíme zničit přímými údery hnízda teroristů „- napsal O. Ljaško ve výzvě proti „teroristům“ - obyvatelům jihovýchodní Ukrajiny, příznivcům federalizace země.

21. dubna 2014 v Kyjevě militanti „pravého sektoru“ surově zbili vůdce ukrajinského hnutí „Vernoje kazačestvo“ A. Selivanova. Podle něho k útoku na jeho osobu došlo pro jeho veřejné názory za vytváření užších vazeb mezi Ukrajinou a Ruskem.

27. dubna 2014 v Charkově agresivní dav fanoušků fotbalových klubů „Metalist“ a „Dněpr“, vyzbrojený holemi, petardami a kameny napadl neozbrojené příznivce federalizace Ukrajiny. V důsledku toho bylo 14 osob převezeno do nemocnice s poraněními různě vážnými.

27. dubna 2014 byl SBU na začátku března zatčený guvernér Doněcka P. Gubarev, který zahájil neomezenou hladovku proti vedení vojenské operace v Slavjansku. Zástupci OBSE, kteří navštívili vězně v Kyjevě, hlásí, že hladovka výrazně ovlivňuje jeho zdraví.

28. dubna 2014 na letišti v Chersonu ozbrojení členové místní nacionalistické organizace zablokovali letadlo kandidáta na prezidenta Michaila Dobkina, který v rámci kampaně přiletěl na setkání s voliči. Prezidentský kandidát byl nucen odletět zpět, aniž by vystoupil z letadla.

28. dubna 2014 v Doněcku SBU zadržely náměstka starosty Slavjanská I. Perepečajenka.

28. dubna 2014 příznivci federalizace Ukrajiny, kandidáti na prezidenta Ukrajiny O. Carev a M. Dobkin se nesmějí účastnit předvo-

lebních debat, naplánovaných v období od 9. do 23. května veřejnou Ukrajinskou TV.

28. dubna 2014 v Charkově byl spáchán pokus o atentát na starostu města Kernese, který byl těžce zraněn několika střelnými ranami.

28. dubna 2014 v Doněcku, skupiny „ultras“ ze všech regionů Ukrajiny, vyzbrojené tyčemi, řetězy a traumatickými zbraněmi pochodují po městě, vykřikují nacionalistické slogany a útočí na účastníky anti-fašistického pochodu. 14 civilistů muselo vyhledat lékařskou pomoc.

29. dubna 2014 v centru Kyjeva na Majdanu došlo ke skupinové rvačce mezi členy Majdanu a neonacistickou organizací „Patrioti Ukrajiny“.

29. dubna 2014 lídr veřejného hnutí „Jihovýchod“ O. Carev stáhl svou kandidaturu z prezidentských voleb a vysvětlil své rozhodnutí tím, že Kyjevská vláda mu nedala možnost donést hlas lidu jihovýchodu k obyvatelům jiných regionů Ukrajiny. „Příjezd do Kyjeva je životu nebezpečný a účast v televizní debatě kanálu UT-1 prostřednictvím telekonference byla zamítnuta.“ citovala bývalého kandidáta tisková agentura.

30. dubna 2014 v Nikolajevě neidentifikované osoby vystřelily na auto starosty D. Nikolajeva. Předtím, měli on i jeho manželka opakovaně výhružné telefonáty.

1. května 2014 Okresní správní soud v Kyjevě zakázal na Ukrajině ukrajinskou stranu „Ruská jednota“, obviňuje je z „porušení svrchovanosti a územní celistvosti členských států.“

2. května 2014 na internetu se objevilo video, ve kterém aktivisté „Pravého sektoru“ převzali odpovědnost za minulé i budoucí únosy aktivistů odporu v Charkově.

V noci z 5. na 6. května 2014 v Dněpropetrovsku neznámá skupina podpálila kancelář vůdce „Jihovýchodu“ O. Careva.

6. května 2014 Nejvyšší rada Ukrajiny přijala rozhodnutí odstranit členy Komunistické strany Ukrajiny z uzavřené schůze, na které silové struktury podávaly hlášení o situaci v zemi. Strana regionů ze solidarity opustila zasedání. „Dnes jste udělali tlustou čáru za demokracií v Ukrajinském parlamentu.“ - komentoval situaci lídr komunistické strany P. Simoněnko.

8. května 2014 v Charkově byl unesen aktivista za federalizaci Ukrajiny, prezident Kyjevského sportovního motorkářského klubu „Night Wolves“ A. Vereščagin. Zmizel poté, co byl propuštěn na kauci 97 tisíc hřiven (byl zatčen 8.5. za organizování humanitární pomoci do Slavjanska - inzulínu a léků pro děti). Hned po propuštění ho silou donutili nastoupit do vozu a byl odvezen neznámo kam. Dle dohadů byl unesen ultranacionalisty Pravého sektoru.

10. května 2014 v Bryjanku (Luhanská obl.), neznámí útočníci napřed zbili, pak zastřelili příznivce federalizace za to, že rozdával letáky k účasti v referendu.

13. května 2014 byl spáchán pokus o atentát na lidového starostu Lugansku V. Bolotova. Na jeho auto v blízkosti obce Izvarino (60 km od Luganska) začali střílet neznámí útočníci. Bolotov, zraněný do ramene byl převezen do nemocnice.

14. května 2014 v Dněpropetrovsku, ozbrojení muži v maskách a černé uniformě národní gardy se pokusili spálit dům O. Careva. Rozbili plot, zdevastovali vše v domě, vystřelili na auto zaparkované ve dvoře a odjeli. Dům začal hořet. Nicméně, jak se ukázalo, škody byly způsobené někomu jinému, protože útočníci si spletli adresu a zničili dům souseda O. Careva.

14. -16. května 2014 v Toresu (Doněcký kraj), byli uneseni tři protivládní aktivisté. „K 16. květnu v Toresu pohřešují tři aktivisty. Lídr DNR Irina Poltoratskaja zmizela v noci z 14 na 15 května. V noci z 15. na 16. května byl unesen Igor Poljakov, aktivista DNR. Včera odpoledne, 15. května odešel z domova a už se nevrátil Denis Janijev. „Jak víte, byl předsedou volební komise DNR za referendum“ - oko-

mentoval tuto událost místní tisk. 21.května se k únosu uvedených osob a také Alexandra Simca z obce Snežnoje (Doněcká obl.) přihlásil vůdce batalionu „Ukrajina“ poslanec rady Ukrajiny O. Ljaško.

15. května 2014 se na internetu objevila audio nahrávka telefonického rozhovoru ukrajinského oligarchy I. Kolomojského s lídrem „Jihovýchodu“ O. Carevem. I. Kolomojskij sdělil O. Carevovi, jménem Židovské komunity, že je obviněn za smrt Žida z Mariupolu a na jeho hlavu je vypsána odměna ve výši jednoho milionu dolarů. Kromě toho I. Kolomojskij slíbil O. Carevovi popravu jeho rodiny přímo na náměstí.

16. května 2014 vůdce Komunistické strany Ukrajiny, kandidát na prezidenta Ukrajiny P. Simoněnko během televizní debaty mezi prezidentskými kandidáty na první TV oznámil své odstoupení z voleb, protože se domnívá, že nadcházející volby jsou nespravedlivé a nelegitimní. Po televizní debatě u vchodu do Telecentra na P. Simoněnka čeká asi 30 ozbrojených lidí. Vůdce komunistické strany opustil budovu přes nouzový východ, ale pronásledovatelé brzy předjeli jeho auto, zastavili, rozbili okna a hodili do auta láhev s „Molotovovým koktejlem.“ K útoku se přihlásili zástupci tzv. automajdanu.

V noci z 20. na 21. května roku 2014 v Dněpropetrovsku byl neznámými muži zapálen dům a auto O. Careva. Uvádí se, že ve dvě hodiny ozbrojení muži přišli a hodili do domu „Molotovovy koktejly“.

27. května 2014 útok na kanceláře komunistické strany Ukrajiny v Dněpropetrovsku.

29. května 2014, asi 30 lidí v neznámých uniformách a maskách vniklo do „Dněprovské papírenské továrny“ kterou vlastní O. Carev, a oznámili, že továrna změnila majitele.

3. června 2014 Nejvyšší rada odhlasovala, že na O. Careva bylo za snahu o federalizaci Ukrajiny podáno trestní oznámení a vydán zatykač.

Kapitola 3.

Omezování svobody médií a novinářů

Všeobecná deklarace lidských práv (10. prosince 1948)

Článek 3. Každý má právo na život, svobodu a osobní bezpečnost.

Článek 9. Nikdo nesmí být zatčen, zadržen nebo vyhnán do vyhnanství.

Článek 13.

1. Každý má právo na svobodu pohybu a bydliště ve svém státě.
2. Každý má právo opustit kteroukoli zemi, i svou vlastní, a vrátit se zpět

Článek 19. Každý má právo na svobodu přesvědčení a projevu; toto právo zahrnuje svobodu zastávat názory a vyhledávat, přijímat a rozšiřovat informace a myšlenky jakýmkoli prostředky, bez ohledu na hranice.

Úmluva základních lidských práv a svobod (Řím 4. listopadu 1950)

Článek 2. Právo každého na život je chráněno zákonem. Nikdo nesmí být zbaven života úmyslně, pokud mu to nebylo uloženo rozhodnutím soudu jako trest, stanovený zákonem.

Článek 5. Každý má právo na svobodu a osobní bezpečnost.

Článek 6. Každý, v případě sporu o jeho občanských právech a povinnostech nebo při sdělení spáchání jím jakéhokoli trestného obvinění má právo na spravedlivé a veřejné slyšení v přiměřené lhůtě nezávislým a nestranným soudem, zřízeným zákonem.

Článek 10. Každý má právo svobodně se vyjadřovat. To právo zahrnuje svobodu zastávat názory a přijímat a rozšiřovat informace a myšlenky bez omezení orgány veřejné moci a bez ohledu na hranice.

Článek 13. Každý, jehož práva a svobody, jak je uvedeno v této Úmluvě byly porušeny, musí mít účinné právní prostředky nápravy, právo na právní ochranu před národním orgánem, i v případě, že k porušení došlo při plnění úředních povinností.

Mezinárodní pakt o občanských a politických právech (16. prosince 1966)

Článek 6. Právo na život je nezadatelným právem každého člověka. Toto právo je chráněno zákonem. Nikdo nesmí být svévolně zbaven života.

Článek 7. Nikdo by neměl být mučen nebo podrobován krutému, nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání.

Článek 9. Každý má právo na svobodu a osobní nedotknutelnost, Nikdo nesmí být svévolně zatčen nebo zadržen. Nikdo nesmí být zbaven svobody kromě důvodů a v souladu, jaká jsou stanovena zákonem.

Článek 12. Každý, kdo se právoplatně nachází na území Státu, na tomto území má právo na bezpečný a volný pohyb a svobodu zvolit si místo pobytu.

Článek 19. Každý má právo na svobodu projevu a vlastní názory; toto právo zahrnuje svobodu vyhledávat, přijímat a rozšiřovat všechny druhy informací a myšlenek, bez ohledu na hranice, ať ústně, písemně nebo tiskem, nebo jinými prostředky podle vlastní volby.

... a skutečné události na Ukrajině

2. dubna 2014 Ukrajinské pohraniční služby zakázaly vstup do země skupině reportérů ruské televize – „REN TV.“ Reportér R. Supera operátor P. Košichin dostali do pasu razítko „Zákaz vstupu na Ukra-

jinu.“ Jen během týdne od 26. března do 2. dubna z Kyjeva, Doněcka a Oděsy bylo deportováno 8 ruských televizních štábu.

7. dubna 2014 pohraniční služba Ukrajiny zakázala vstup dvou novinářů časopisu „Forbes“, kteří museli vystoupit z vlaku Moskva - Kyjev a vrátit se nejbližším vlakem zpět do Moskvy. Oficiálně byl korespondentům odepřen vstup s odůvodněním: Nedostatek finančních prostředků a účel cesty není potvrzen. Kromě toho je upozornili, že pokud se pokusí zopakovat svoji cestu, bude jim zakázán vstup na Ukrajinu na dobu 3. let.

7. dubna 2014 operátor „RT RUPTLY“, ze skupiny TV Russia Today («RT»), Ivanov byl zadržen a vyslýchán na letišti v Doněcku. Podle slov novináře, mu sebrali pas s tím, že ho dostane až na území Ruska a poslali zpět letadlem do Moskvy. Vedoucímu kanálu M. Simonyjnovi, pohraniční služba Ukrajiny vysvětlila toto rozhodnutí nedostatkem finančních prostředků pro pobyt na Ukrajině.

8. dubna 2014 publicista kanálu „Hvězda“ M. Dodonov byl zadržen Ukrajinskou pohraniční službou na letišti v Doněcku. Novinář byl více jak sedm hodin držen v tzv. společenské místnosti až do kompletní kontroly jeho věcí a dokladů bezpečnostními službami. Pak mu doporučili koupit si zpáteční letenku na vlastní náklady. Podle novináře, když ho stráž doprovodila na palubu letadla, nikdo z posádky nebyl překvapen, protože později v letadle se objevil jeho kolega-korespondent z Petrohradu Kanal 5, Podmoskovje a korespondenti kanálu Life News.

8. dubna 2014 fotoreportérovi agentury RIA Novosti A. Kuděnkovi byl odepřen vstup do země při hraniční kontrole na letišti Doněck pod záminkou údajného nedostatku peněz pro pobyt na území Ukrajiny.

8. dubna 2014, právní orgány Ukrajiny zmařily služební cestu několika reportérů z Petěrburku Kanal 5. Novinářům S. Bernvaldovi S. a K. Krylovovi zakázali vjezd do Doněcka a televizní štáb programu Sejčas A. Majorova a S. Gurjanova bez udání důvodů zadrželi na letišti v Charkově.

8. dubna 2014 Ukrajinské pohraniční služby nechaly vyvést z vlaku Moskva -Lugansk korespondenta RIA Novosti A. Mališkina. Také jemu byl odepřen vstup do země se slovy „nedostatek finančních prostředků pro pobyt na území Ukrajiny“.

8. dubna 2014 administrace Charkovské regionální státní správy zakázala korespondentu RIA Novosti exkurzi do budovy státní správy, osvobozené v noci od příznivců federalizace. Odůvodnili to tím, že korespondent reprezentuje ruská média.

V noci z 8. na 9. dubna 2014 šéfredaktora časopisu Ruský pionýr, korespondenta deníku Kommersant A. Kolesnikova a fotoreportéra těchto vydání D. Azarova Ukrajinské pohraniční služby požádaly vystoupit z vlaku „Moskva - Doněck“ a zakázaly jim vstup do země pod záminkou nedostatku finančních prostředků, a to navzdory skutečnosti, že každý z nich měl 50 tisíc rublů a jejich služební cesta v Doněcku měla trvat tři dny.

10. dubna 2014 mezinárodní nevládní organizace „Výbor na ochranu novinářů“ vyzval ukrajinské orgány neomezovat Ruské kolegy v jejich práci, protože nedostatek informací jen posiluje podezření a nepochopení situace na Ukrajině.

10. dubna 2014 OBSE dostala hlášení, že ve více jak 20 případech ruským žurnalistům byl zamítnout vstup na Ukrajinu pod falešnými záminkami- uvádí představitel OBSE v otázkách svobody SMI D. Mijatovič.

10. dubna 2014 vedoucí televizní a rozhlasové společnosti Luganské oblasti R. Mirošnik byl donucen k rezignaci rozhodnutím Státního výboru Ukrajiny pro rozhlasové a televizní vysílání „pro nedostatek kritiky separatistů v televizním kanáluů.V komentáři k jeho propuštění R. Mirošnik řekl: „Co se děje dnes - to je boj s disenty, nechota slyšet druhou stranu a nechota slyšet jihovýchod...“.

13. dubna 2014 novinář deníku Argumenty a fakta V. Kožemjakin byl zatčen na hraničním přechodu Novoazovsk v Doněcké oblasti a deportován do Ruska. Byl mu zakázán vstup na území Ukrajiny po dobu tří let.

14. dubna 2014 reportérovi rozhlasové stanici Echo Moskvy Bojkovovy, který jel natočit reportáž o dění na Ukrajině, zakázali vstup do země, uvádí na svých internetových stránkách radiostanice.

14. dubna 2014 Agentura URA.ru uvádí, že jejich redaktor R. Žuravljev byl zadržen v Kyjevě na letišti „Borispol“, při překračování hranice s Ukrajinou. Byl mu zakázán vstup do země na dobu pěti let.

15. dubna 2014 v Oděse jsou zadrženi ruští korespondenti kanálu REN TV M. Plachotnik a S. Sidorenko. Byli podrobeni výslechu a osobní prohlídce.

16. dubna 2014 nedaleko města Raisin (Charkovská oblast) zadržen štáb RTR: speciální korespondent E. Rešetněv, operátor S. Truskov a inženýr V. Klivanov. Novináři byli prohledáni a vyslyšáni.

17. dubna 2014 v Doněcké oblasti se střetli místní obyvatelé s vojáky kyjevské armády. „V Mariupoli ukrajinští vojáci rozstříleli místní obyvatele, kteří se pokusili vstoupit na území vojenské jednotky č. 3057 vnitřních sil Ukrajiny. 3 lidé byli zabití, 13 zraněno. Ihned po střelbě zpravodaj a kameraman Life News Babajev a M. K. Povaljajeva byli zbiti a zadrženi ukrajinskou policií. Byly jim zabaveny telefony a diktafony, potom byli převezeni do Městského oddělení vnitra Mariupolu, kde byli drženi 24 hodin a podrobeni několikahodinovému výslechu.

23. dubna 2014 v Peršotravinsku (Dněpropetrovská obl.) byl zadržen zaměstnanec ruské NTV, občan Běloruska S. Cirice. Byl na něj veden fyzický a psychický nátlak, aby učinil „doznání“, že je ruský špion.

25. dubna 2014 v Doněcku novináři Life News Julie Pustoplesná a M. Pudovkin byli zadrženi SBU. Novináře obvinili z činnosti, která „ohrožuje bezpečnost a územní celistvost Ukrajiny,“ a byli deportováni z Ukrajiny.

25. dubna 2014 ukrajinští pohraničníci zakázali vstup na Ukrajinu redaktorovi RTR A. Rogatkinovi.

26. dubna 2014 redaktorka Life News S. Goljandinová byla zadr-

žena na hranicích Charkova a Doněcka a podrobena ponižujícímu výslechu.

28. dubna 2014 atakovaliv Kyjevě agresivní rváči dva ukrajinské televizní kanály „Inter“ a „ICTV“ s požadavkem zákazu vysílání ruských filmů a pořadů, rozbili okna, dovnitř hodili dýmovnici. V blízkosti budovy «ICTV» demonstrovali s transparenty „Pryč s ruskou propagandou!“.

29. dubna 2014 zástupce OBSE pro svobodu médií D. Mijatovičová odsoudila násilí proti novinářům pracujícím na Ukrajině. „Nedostatek trestů pro ty, kteří napadají novináře a redaktory televizních stanic, jen zvyšuje napětí a vede ke zhoršení situace“ - řekla v prohlášení zveřejněném na webových stránkách organizace. Rovněž vyjádřila pobouření „nezájmu ukrajinských orgánů řešit tyto případy. Zásady právního státu musí fungovat i na Ukrajině“ - řekla Mijatovičová.

2. května 2014 v okolí Slavjansku ostřelovači z ukrajinské armády vystřelili na auto s novináři Komsomolskaja Pravda A. a D. Kochoho a Stěšina. Později byl Kocimu zakázán vstup na Ukrajinu po dobu pěti let.

5. května 5. 2014 ukrajinští neonacisté prohlásili britského novináře G. Phillipse z kanálu Russia Today za ruského špiona a vypsali za jeho hlavu odměnu 10 tisíc dolarů. G. Phillips to uvedl na Twitteru a Facebooku.

6. května 2014 ruská média prostřednictvím svých důvěryhodných zdrojů zjistila, že ukrajinské bezpečnostní služby připravují provokaci proti ruským novinářům pracujícím na jihovýchodě Ukrajiny. Tak podle ředitele zpravodajského kanálu První kanál K. Klejmenova SBU zakoupila nějaké drogy zakázané na Ukrajině, ale zároveň, povolené v Rusku, s tím, že je podstrčili do pokojů ruským novinářům v hotelu v Charkově. Provokace byla podle Klejmenova připravená především proti členům televizních štábů Rossija a První kanál.

7. května 2014 štáb korespondentů televizního kanálu TV Center ve složení žurnalisty Kuzmina, režiséra A. Gorjainova, operátora Čer-

nycha a asistenta DA Panova byl zadržen při vstupu na Ukrajinu a pod záminkou „nedostatku potřebných dokumentů deportován zpět s razítkem v pase o zákazu vstupu na území Ukrajiny.

Štáb reportérů letěl do Kyjeva pracovně natočit reportáž o předvolební kampani do prezidentských voleb na Ukrajině. Vzhledem k tomu, že na letišti Borispol v Kyjevě vše sledovala a natáčela skupina ukrajinských novinářů a ve stejný den na místním televizním kanálu TSN bylo oznámeno jejich vyhoštění. Celá tato akce byla předem naplánována.

7. května 2014 pod Slavjanskem ukrajinské vojenské jednotky zahájily palbu na novináře kanálů LifeNews. Několik minut před tím reportér A. Kazannik informoval, že daleko od kontrolního postu obránců ukrajinská vojska umístila systém „Grad“. Podle zpráv z Kyjeva plánují použít raketomety proti opolčencům.

9. května 2014 během útoku na městské oddělení vnitra v Mariupoli, byl zraněn střelnou ranou do břicha reportér kanálu RT F. Zavalejkov. Byl převezen do místní nemocnice.

10. května 2014 Na silnici mezi Slavjanskem a Kramatorskem byl zadržen nezávislý reportér A. Larionov, který vede blog a zveřejňuje aktuální informace o dění na jihovýchodě Ukrajiny.

12. května 2014 byl v Doněcké oblasti unesen novinář ruského deníku Novaja gazeta P. Kanygin.

13. května 2014 v oblasti Kramatorska štáb Life News narazil na obrněnou kolonu ukrajinské armády, která bez varování spustila palbu na skupinu novinářů. Bylo poškozené auto, ale šťastnou náhodou nebyl nikdo zraněn.

15. květen 2014 ukrajinská armáda v oblasti Kramatorska BTR střílí po posádce auta s novináři RT Petrohrad a Channel 5. Žádný z korespondentů naštěstí nebyl zraněn.

16. května 2014 během dne je 10 členů Ruské mediální služby buď zadrženo nebo vyhoštěno z území Ukrajiny za údajně neoprávněné reportáže z pohraničí.

18. května 2014 na předměstí Kramatorska ukrajinská armáda zadržela novináře Life News O. Sidyjakina a M. Sajčenka, kteří byli legálně na území Ukrajiny. Přes opakované požadavky na propuštění zadržených osob Ruským ministerstvem zahraničí, Rady federace a Státní dumy Ruska, byli korespondenti v rukou ukrajinských strážců zákona až do 25. května. Ukrajinská média zveřejnila video, ve kterém ruští novináři klečeli na kolenou, s rukama svázanýma za zády a pytlí na hlavách. Po propuštění žurnalisté vyprávěli, jak byli vyslýcháni, ponižováni a nuceni k neexistujícímu doznání. Kyjevské služby uvádějí, že Sidyjakin a Sajčenko neoprávněně natočili vrtulník se symbolikou OSN, které ukrajinské vzdušné síly použili k bombardování Kramatorsku 13. května.

Šéfredaktor televizního kanálu Life News A. Sulejmanov řekl v rozhovoru pro rádio Ruský zpravodajský servis: máme potvrzenou informaci, že za „hlavy“ některých našich žurnalistů na Ukrajině byla vypsána odměna nejprve 10 tisíc a teď už 20 tisíc dolarů. „

19. května 2014 v Užhorodě zadržena žurnalistka RTR K. Kibkalová a její natáčecký štáb. Novináře vyslýchali, sebrali jim kamery, odstranili z nich část záběrů a požádali je, aby opustili zemi pod hrozbou trestního stíhání.

20. května 2014 ukrajinské pohraniční služby odmítly pustit na Ukrajinu reportéry Arabské redakce RT. Bylo jim řečeno, že novináři nemohou zdůvodnit účel své návštěvy.

20. května 2014 korespondent rádia Vjesti FM Lukašev byl deportován z území Ukrajiny po příletu na Borispol. I přes potvrzení ukrajinské akreditace mu bylo sděleno, že nemá dostatek dokladů pro pobyt na Ukrajině.

20. května 2014 nezávislý korespondent RT Graham Phillips, občan UK, byl zadržen ukrajinskou národní gardou v Mariupoli. Byl prohledán a vyslýchán, obviněn ze špionáže pro Rusko a uvězněn na 35 hodin. Po zásahu Ruského ministerstva zahraničních věcí a Velké Británie byl G. Phillips propuštěn.

21. května 2014 Pohraniční služba Ukrajiny nepovolila vstup na

území Ukrajiny dvěma štábům RTR a korespondentům REN TV, kteří letěli jako akreditovaní novináři na přípravu reportáže z prezidentských voleb na Ukrajině 25. května. Bylo jim řečeno, že to není skutečný účel jejich návštěvy.

22. května 2014 Kyjevská vláda pozastavila práci Ukrajinského Media Holdingu „Media Invest Group“.

22. května 2014 v Kyjevě ozbrojená skupina mužů napadla sídlo ukrajinského zpravodajského rádia Vjesti. Novináři to kvalifikovali jako záměrný útok na média v předvečer prezidentských voleb.

23. května 2014 ukrajinské pohraniční služby zakázaly vstup na Ukrajinu korespondentům Španělské RT, bez ohledu na akreditaci CIK Ukrajiny. Novináři letěli do Oděsy natáčet reportáže o průběhu prezidentských voleb.

24. května 2014 z Ukrajiny je deportována další skupina reportérů RTR pod vedením zvláštního zpravodaje A. Rogatkina. Novináři měli točit reportáže z prezidentských voleb, ale během cesty vlakem na nádraží Konotop byli nuceni vystoupit, byli zadrženi a potom museli opustit zemi. Skupina měla všechny potřebné dokumenty, včetně akreditace ukrajinské CIK, ale byli obviněni z toho, že akreditace je falešná.

24. května 2014 skupina zahraničních novinářů se dostala pod masivní útok ze strany ukrajinské armády. Byl zabit italský zpravodaj agentury Cesura A. Rokkeli a jeho ruský překladatel Mironov. Zraněn byl nezávislý francouzský fotograf V. Rogelon.

24. května 2014 ukrajinské pohraniční služby odmítly pustit na Ukrajinu korespondenta Kommersant FM N. Suvorova z toho důvodu, že údajně neměl dost peněz. Podle deklarace novinář měl sebou asi 6 tisíc rublů v hotovosti a další peníze na kreditní kartě.

26. května 2014 ukrajinské bojové letouny raketovými a bombovými útoky útočí na letiště v Doněcku, kde byly přerušeny všechny lety. Pod palbou půl kilometru od letiště se ocitla skupina ruských a zahraničních novinářů.

26. května 2014 v Doněcku neznámí muži stříleli na auto korespondenta ITAR-TASS, způsobili škodu na autě, sám novinář naštěstí nebyl zraněn.

27. května 2014 televizní štáb Mir-24 se ocitnul pod palbou ostřelovačů v Doněcku. Podle korespondenta M. Krasotkina spustili palbu hned vedle štábu, když se snažili dostat blíže k letišti.

29 květen 2014 novináři kanálu Rossija-24 se ocitli po palbou při natáčení reportáže na letišti v Doněcku. Střelba trvající asi 10 minut byla vedena ze zbraní velké ráže. Nikdo nebyl zraněn.

30. května 2014 zástupce OBSE pro svobodu médií Mijatovič ve své tiskové zprávě uvádí, že bezpečnost novinářů zůstává jedním z hlavních problémů na východní Ukrajině.

6. června 2014 ruský televizní kanál Hvězda pohřešuje pod Slavjanském dva své novináře, kteří byli na služební cestě - A. Sušenkova a Malyševa. Později se ukázalo, že byli zadrženi na kontrolním stanovišti ukrajinské armády. Podle očitého svědka zadrženým novinářům nasadili pytle na hlavy, donutili kleknout, potom byli převezeni na neznámé místo. Po propuštění novináři vypověděli že dva dny nedostali téměř žádnou vodu, byli uvězněni ve stísněné, dusné místnosti, kde teplota vzduchu byla až 50 stupňů, a oba byli fyzicky týráni.

6. června 2014 poslanec rady Ukrajiny O. Ljaško vyprovokoval televizní štáb RTR v budově ukrajinského parlamentu. Ve vestibulu se O. Ljaško dožadoval dokladů od A. Balitského. Plastovou kartičku o akreditaci se snažil zlomit. Potom ho doslova vytlačil z parlamentu se slovy: „Nemáte morální právo vstoupit do ukrajinského parlamentu!“ Celý incident byl doprovázen hrubými urážkami O. Ljaška na adresu ruských novinářů.

17. června 2014 pod Luganskem došlo k další strašné tragédii. V důsledku minové střelby v místě, kde nebyly žádné vojenské cíle, byli zabiti korespondenti RTR I. Kornelijuk a A. Vološin.

30. června 2014 v Doněcku ostřelovači z Kyjeva zabili operátora

Prvního TV kanálu Anatolije Kljana během jeho reportáže s matkami branců ukrajinské armády. Pod střelbu se dostalo auto s novináři Life News, kterým se podařilo včas uniknout. Neznámé osoby zahájili palbu také po štábu TV Mir 24 a REN TV.

Kapitola 4.

Tragédie v Oděse

Všeobecná deklarace lidských práv (10.12.1948)

Článek 3. Každý má právo na život, svobodu a osobní bezpečnost.

Článek 5. Nikdo nesmí být mučen nebo podrobován krutému, nelidskému nebo ponižujícímu zacházení nebo trestu.

Článek 7. Všichni jsou si před zákonem rovni a mají právo bez jakékoli diskriminace na stejnou ochranu zákonem. Všichni mají právo na stejnou ochranu před jakoukoli diskriminací, která porušuje tuto deklaraci, a právo bránit se proti každému podněcování k takové diskriminaci.

Článek 19. Každý má právo na svobodu přesvědčení a projevu; toto právo zahrnuje svobodu zastávat názory a vyhledávat, přijímat a rozšiřovat informace a myšlenky jakýmikoli prostředky a bez ohledu na hranice.

Článek 21. Právo na pokojné shromažďování. Toto právo nepodléhá žádným omezením kromě těch, které porušují právní předpisy a které jsou nezbytné v demokratické společnosti v zájmu národní bezpečnosti nebo veřejné bezpečnosti, veřejného pořádku, zdraví nebo morálky nebo ochranu práv a svobod druhých.

Mezinárodní pakt o občanských a politických právech (16. prosince 1966)

Článek 6. Právo na život je nezcizitelným právem každého člověka. Toto právo je chráněno zákonem. Nikdo nesmí být svévolně zbaven života.

Článek 7. Nikdo by neměl být mučen nebo podrobován krutému, nelidskému nebo ponižujícímu zacházení nebo trestu.

Článek 20. Jakákoli válečná propaganda je zakázána zákonem.

Článek 19. Každý má právo na svobodu projevu; toto právo zahrnuje svobodu vyhledávat, přijímat a rozšiřovat informace a myšlenky bez ohledu na hranice, ať ústně, písemně nebo tiskem, nebo jinými prostředky podle vlastní volby.

Článek 26. Všechny osoby jsou si před zákonem rovny a mají právo bez jakékoli diskriminace na stejnou ochranu zákonem.

Úmluva základních lidských práv a svobod **(Řím 4. listopadu 1950)**

Článek 2. Právo každého na život je chráněno zákonem. Nikdo nesmí být zbaven života úmyslně, pokud to nebylo uloženo soudem pro trestný čin, který je stanoven zákonem.

Článek 3. Nikdo by neměl být vystaven mučení nebo nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání.

Článek 10. Každý má právo svobodně se vyjadřovat. Toto právo zahrnuje svobodu zastávat názory a přijímat a rozšiřovat informace nebo myšlenky bez zasahování veřejné moci a bez ohledu na hranice.

Článek 11. Svoboda shromažďování a sdružování

1. Každý má právo na svobodu pokojného shromažďování a na svobodu sdružovat se s jinými, včetně práva zakládat odbory a připojit se k nim za účelem ochrany svých zájmů.

2. Toto právo nepodléhá žádným omezením kromě stanovených zákonem, která a jsou nezbytná v demokratické společnosti v zájmu národní a veřejné bezpečnosti, předcházení nepokojům a zločinnosti, ochrany zdraví nebo morálky nebo práv a svobod druhých osob. Tento článek nebrání uvalení zákonných omezení na výkon těchto práv příslušníky ozbrojených sil, policie nebo správy státu.

Rámcová úmluva o ochraně národnostních menšin (Štrasburk, 1.února, 1995)

Článek 9. Strany se zavazují uznávat, že právo každé osoby, příslušnosti k národnostní menšině na svobodu projevu zahrnuje svobodu zastávat názory a přijímat a rozšiřovat informace a myšlenky v menšinovém jazyce bez zasahování veřejné moci a omezení hranic. V rámci svých právních systémů, strany zajistí, aby osoby patřící k národnostní menšině nebyly diskriminovány.

... a skutečné události na Ukrajině

2. května 2014 v Oděse rukou extrémistů ukrajinských ultranacionalistických a neonacistických skupin došlo k masové vraždě příznivců federalizace Ukrajiny. Ve středu více než tisíc předem připravených fotbalových „ultras“ se sjelo do Oděsy. Byli to ozbrojenci „pravého sektoru“ a „sebeobraný Majdanu“ kteří pochodem prošli centrem města pod hesly „Za jednotnou Ukrajinu, a také skandovali „Smrt nepřátelům“, „Moskali na nože“.

(1).Podle anonymních zdrojů Ministerstva vnitra Ukrajiny, při květnových událostech v Oděse se nacionalistických pochodů zúčastnili převlečení do civilu bojovníci speciálních batalionů „Vostok“ a „Štorm“, sestavené samozvanou Kyjevskou vládou, stejně tak bojovníci ze 14. družstva domobrany Majdanu, což způsobilo pasivní chování Oděské policie. Podle zpráv očitých svědků ke střetům s demonstranty byly nasazeny 3. a 8. družstva obrany Majdanu. V Oděse se akce zúčastnili i pravicoví militanti organizací z jiných měst na Ukrajině: Nikolajev, Dněpropetrovsk, Vinnica, Žitomir, Cherson, Doněck. Celkem podle tiskové agentury Oděsit.ua do Oděsy v předvečer bylo dopraveno 15 autobusů s nacionalisty a radikály. Během pochodu neznámí provokatéři, jejichž charakteristickým znakem byl červený náramek, rozpoutali boj a střelbu . Došlo k prvním obětem a zraněným.

K 19. hodině se extrémisté přemístili na náměstí Kulikovo pole, kde zdemolovali a brutálně napadli stanové tábořiště oponentů Euromajdanu, kteří sbírali podpisy za referendum o federalizaci Ukrajiny a udělení ruskému jazyku statusu druhého státního jazyka. Během konfrontace ze strany útočníků byly použity „Molotovovy koktejly“, dlažební kostky, zbraně. Zastánci federalizace se pod tlakem ozbroje-

ného davu se snažili najít útočiště v okolí Domu odborových svazů, který byl později zamčen a podpálen ukrajinskými nacionalisty. Nejprve zapálili centrální a pak přízemí budovy. Požár se rozšířil do několika pater, k likvidaci požáru dorazili hasiči s velkým zpožděním. Podle vedoucího hlavního odboru GSCHS Ukrajiny Oděské oblasti V. Bodelana, hasiči dorazili do areálu včas, ale rozružený dav lidí v Domě odborových svazů bránil hasičům začít s likvidací požáru.

Část aktivistů „Euromajdanu“ bránila likvidaci požáru v Domě odborových svazů. Nedali příznivcům federalizace možnost opustit budovu, stříleli do oken a na únikové východy, lidé byli nuceni skákat z oken. Mnoho z nich se zabilo pádem z výšky. Ti, kterým se podařilo dostat se ven, nacionalisté brutálně zbili s výkřiky „Sláva Ukrajině“ a za zpěvu národní hymny. Spálení a potlučení „antimajdanovci“ byli okamžitě zatčeni pro žhářství.

2. května podle oficiálních údajů bylo celkem zabito 46 lidí (včetně 8 žen).

Nejstarší z nich bylo 70 let, nejmladší 17. Většina z nich byla upálena zaživa nebo otrávená plynem. Lékařskou pomoc vyhledalo 247 zraněných, 99 lidí bylo hospitalizováno. Kromě toho podle údajů z 5. května 48 lidí bylo pohřšováno. Mezitím Ukrajinský poslanec a lídr jihovýchodu O. Carev a několik dalších ukrajinských politiků řeklo, že vláda záměrně snížila počet obětí, a obávají se, že může dojít k občanským nepokojům. S odkazem na anonymní svědky právních orgánů a soudní znalce, místní média informovala, že obětí je 72 až 116 lidí.

Mezi mrtvými je poslanec ze Strany regionů V. Markin (podlehl zraněním po útoku bojovníků „pravého sektoru“ bitím) V. Negaturov, básník z Oděsy (zemřel na pohotovosti po zranění v Domě odborových svazů).

2. května 2014 ruské ministerstvo zahraničí odsoudilo tragédii s tím, že to bylo jen dalším potvrzením trestní neodpovědnosti Kyjevské vlády, podporující radikální nacionalisty, včetně „pravého sektoru“, který připravil fyzickou násilnou kampaň proti zastáncům federalizace a skutečné ústavní změny v ukrajinské společnosti.

3. května 5. 2014, ruský prezident Vladimír Putin vyjádřil soustrast pozůstalým rodinám v Oděse, a řekl, že je pobouřen postojem Ukrajinské vlády, který se dá kvalifikovat jako trestný čin.

3. května 2014 Generální tajemník OSN Pan Gi-moon vyzval okamžitě k provedení důkladného vyšetření toho, co se stalo 2. května v Oděse.

3. května 2014 tragické události v Oděse se s nadšením probírají mezi ukrajinskými nacionalisty, kteří na svých internetových stránkách s názvem INCIDENT oslavují spálení obětí zaživa v Domě odborových svazů jako „vítězství ukrajinského ducha“, a oběti cynicky nazývají „Coloradskými švaby“ a „kebaby“.

Masové vraždy aktivistů odpůrců „Euromajdanu“ a odpůrců Kyjevské vlády komentoval poslanec rady Ukrajiny za stranu „Svoboda“ I. Farion: „Bravo, Oděsa! Perla ukrajinské duše! Rodiště velkých nacionalistů Ivana a Jurije Lipy! Ať se ďáblové smaží v pekle! Nejlepší odpůrci jsou fotbaloví fanoušci. Bravo! „

Poslanec rady Ukrajiny za stranu „Batkivščina“, kandidát na starostu Kyjeva Leonid Orobec na své stránce na facebooku komentoval události v Oděse takto: „Tento den se zapsal do dějin! Občané Oděsy, i přes zradu alespoň ze strany policie, obhájili Oděsu a potvrdili, že Oděsa je Ukrajina! Za cenu života vlastenců extrahovalo vynikající vítězství! Coloradské roje jsou odstraněny. Útočníci, kteří první zaútočili, dostali více než adekvátní reakci!“

Do Oděsy přijela kandidátka na ukrajinského prezidenta lídr „Batkivščiny“ Julie Tymošenkova a označila upálení lidí v Oděse za obranu Domu odborových svazů, a útok radikálních nacionalistů na tábor příznivců federalizace za pokojnou demonstraci.

Hlava Oděské regionální administrace Vladimir Nemirovský na své stránce v sociální síti facebook oznámil, že „Oděskou operaci k neutralizaci a zatčení ozbrojených teroristů považuje za legitimní. „

3. května 2014 Ministerstvo vnitra Ukrajiny uvedlo, že předběžně stanovenou příčinou požáru v Domě odborových svazů byly „Molotovovy koktejly“ hozené ze střechy, tj. uzamčenými v budově „pro-ruskými aktivisty.“

Nicméně, toto tvrzení protirečí videonahrávkám z místa tragédie a mnoho svědků potvrzuje, že oheň vypukl v budově po povhození molotovova koktejlu z ulice. Lidé, kteří byli uvnitř budovy, se ocitli v pasti, protože útočníci zapálili vchodové dveře zvenku.

Ve stejný den ukrajinské ministerstvo zahraničí vydalo spěšné prohlášení a vinu za to, co se stalo v Oděse hodilo na ruské bezpečnostní

služby. Ve stejném duchu to komentoval i mluvčí kabinetu prezidenta Ukrajiny S. Pašincky.

Ruské ministerstvo zahraničí označilo tuto verzi za nesmysl, lež a cynismus. Požaduje informace z Kyjeva, pokud mezi oběťmi jsou občané Ruska, jinak takové výroky budou považovány za další nepodložená fakta ve snaze přesvědčit veřejnost o tzv. „ruské stopě“, a zbavit vládu Kyjeva odpovědnosti za to, co se děje na Ukrajině.

Poté SBU prohlásila, že nepokoje v Oděse byly financovány bývalým místopředsedou vlády Ukrajiny S. Arbusovym a bývalým ministrem financí Ukrajiny A. Klimentkem. Na druhé straně S. Arbusov a A. Klimentko v rozhovoru s ruskými médii kategoricky popřeli jakékoli spojení s děním v Oděse.

3. května 2014 první místopředseda vlády - ministr Ukrajiny Viktor Jarema řekl, že lidé v Domě odborových svazů „zemřeli náhle, velmi rychle“, protože hořící látky, uvolňovaly plyn.“ Později tato verze byla zopakovaná šéfem Oděské regionální správy Bodelanem, který novinářům řekl, že většina zabitých v Domě odborových svazů zemřela na otravu neznámou látkou.

3. května 2014 po určitém váhání samozvaná Kyjevská vláda oznámila dvoudenní smutek na Ukrajině v souvislosti s úmrtím lidí v Oděse.

4. května 2014 tisíce občanů blokuji budovu Městského oddělení ministerstva vnitra a požadují propuštění zadržovaných osob z 2. května, příznivců federalizace. Účastníci demonstrace novinářům řekli, že městská policie uvěznila více než 60 aktivistů z „Kulikova pole“, kteří poté, co se dostali ven z hořící budovy, byli surově zbiti radikály z nacionalistických skupin a potom odvezeni na neznámé místa policejními vozy. Z toho 11 žen, také zraněných a popálených, které potřebují lékařskou pomoc. Demonstranti rovněž požadovali rezignaci primátora Oděsy Vladimira Nemirovského, který byl označen „za vraha“ a obviněn že je zodpovědný za smrt uhořelých lidí v Domě odborových svazů.

Poté, co se demonstranti pokusili obsadit budovu, policie začala propouštět zadržené příznivce federalizace. Z vazby bylo propuštěno 67 lidí. Nicméně 42 dalších odpůrců Kyjevské vlády, kteří byli zajati 2. května, bylo převezeno do izolace ve věznici v centrální oblasti Ukra-

jiny. Téhož dne večer radikálové z „pravého sektoru“ a zástupci tzv. Majdanu zablokovali sídlo regionální policie na protest proti propuštění příznivců federalizace.

4. května 2014 během své návštěvy v Oděse premiér Jaceňuk rovnou obvinil „teroristy“ a policii, a Generální prokuraturu pověřil hledáním „ruské stopy“. Ve stejný den Oděské krajské zastupitelství zahájilo trestní řízení proti policistům za smrt 46 lidí při střetech s radikály 2. května.

4. května 2014 americký velvyslanec na Ukrajině John Payette v rozhovoru pro CNN řekl, že USA nemá žádné důkazy o ruské účasti při tragické události v Oděse 2. května.

5. května 2014 speciální tým pozorovatelů mise OBSE po ohledání Oděského Domu odborových svazů ve své zprávě uvádí, že oheň se šířil uvnitř budovy, chodbami prvních dvou pater. Podle jejich odhadů tři dny po tragédii je „Situace ve městě hodnocena jako složitá.“ Dokument také uvádí, že většina obětí byla identifikována jako obyvatelé Oděsy a regionu Ukrajiny. Pozorovatelé OBSE neměli možnost dokončit prohlídku Domu odborových svazů a zafixovat fakta, která by pomohla vyřešit události, které vedly ke smrti desítek lidí v budově Domu odborových svazů, kvůli vlastní bezpečnosti a museli opustit město z důvodů vyhrocené situace.

6. května 2014 Ministerstvo vnitra Ukrajiny oznámilo, že ruské pasy (objev, který v Domě odborových svazů ukrajinská média již dříve ohlásila), ve spálené budově a u obětí z 2. května v Oděse, nebyly nalezeny.

6. května 2014 příkazem A. Turčynova byl odvolán primátor Oděsy V. Nemirovsky. Na jeho místo byl jmenován Palica. Ve stejný den nový primátor Oděsy řekl, že tragédie v Oděse dne 2. května byla vnitřní záležitostí.

6. května 2014 na zasedání ve Vídni, ministr zahraničních věcí Ruské federace Sergej Lavrov zdůraznil, že události v Oděse byly přímým projevem fašismu, ale žádný z pachatelů tohoto hrozného zločinu zatčen nebyl. Vyjádřil obavu, že vláda Kyjeva nemá snahu

dokončit vyšetřování, jak se to stalo s odstřelovači v ukrajinském hlavním městě v únoru 2014.

6. května 2014 komisařka OSN pro lidská práva Pillayová učinila prohlášení, ve kterém vyjádřila hluboké znepokojení nad každodenním násilím na Ukrajině, což vede ke zvýšení počtu obětí a devastaci měst. Zvláště za alarmující případ komisařka označila tragédii v Oděse. Pillayová vyzvala Kyjevskou vládu provést rychlé a důkladné vyšetřování událostí v Oděse a v Doněcké oblasti. Pillayová požádala aby Kyjev dodržoval mezinárodní normy, a upozornila, že policie musí chránit pokojné demonstranty, bez ohledu na jejich politické názory. Důležité je, jak zdůraznila komisařka, aby úřady dodržovaly zásady právního státu a zajistily ochranu práv všech obyvatel, zejména jeho ruský mluvících obyvatel.

Pillayová důrazně odsoudila útoky a pronásledování novinářů na Ukrajině a požádala zajistit jejich právo na svobodu projevu a názoru. Nicméně, také vyzvala novináře, aby byli objektivní a nepodněcovali nenávist.

7. května 2014 občanka Oděsy T. Ivanenko, která přežila požár v Domě odborových svazů 2. května, v rozhovoru pro RT řekla, že byla uvnitř budovy spolu s dalšími lidmi a pomáhala přenášet pláty překlíčky, aby se mohly zablokovat vstupní dveře. Řekla, že bojovníci „pravého sektoru“ a sebeobraný Majdanu bili do dveří ze všech stran. „Nikdo nečekal takovou krutost, a utéct jsme neměli kam“. Podle ní, poté co extremisté spálili stany odpůrců Euromajdanu na Kulikově poli, začali házet Molotovovy koktejly do Domu odborových svazů a také použili omamné látky. Nedokázala říct, jestli to byl nějaký jed, ale bylo nemožné dýchat. Podle ní, „hasiči dorazili pozdě, když už bylo hodně obětí.“ Přitom hasičský sbor se nachází sotva 700 metrů od Domu odborových svazů; z deseti požárních vozů tam dojely jen dva. Uvěznění lidé v budově křičeli z oken a prosili o pomoc starší ženy. Byla jsem poslední, na mém zápěstí byla uvázaná Svatojiřská stužka, spoléhat na pomoc od policie nebylo možné. Hasiči mne prostě předali jim do rukou – řekla T. Ivanenko. Uvedla také, že v noci na střeše bylo ještě sedm aktivistů, a když je sundali, neposkytli jim vůbec žádnou pomoc, rovnou je odvezli do věznice. T. Ivanenko je přesvědčena, že vinu za tragédií 2. května, mají zejména ti, kteří ji nechali připravit: Současná vláda, která zjevně pracuje na rozpadu Ukrajiny.

7. května 2014 náměstek rady Ukrajiny z „Batkivščiny“ Kužel prohlásil, že ukrajinský parlament má v úmyslu schválit vyšetřovací komisi, která najde viníky tragédie z 2. května v Oděse. Kužel uznal, že okolnosti úmrtí lidí vyvolávají mnoho otázek. Zejména se divil, proč měly oběti spálený obličej, a přitom se nespálilo vlněné oblečení.

7. května 2014 v Oděse byl na základě obvinění z nečinnosti během nepokojů 2. května zadržen zástupce vedoucího regionálního oddělení vnitra D. Fuchedži. Byl také obviněn z propuštění příznivců federalizace, kteří byli zadrženi v Domě odborových svazů. Později bylo oznámeno, že 7. května D. Fuchedži musel tajně opustit Ukrajinu.

11. května 2014 bylo oznámeno, že počet obětí tragédie z 2. května v Oděse dosáhl 48 lidí. V nemocnici zemřeli od střelných ran další dva.

13. května 2014 Strana regionů v Radě Ukrajiny požaduje vytvořit dočasnou vyšetřovací komisi pro vyšetření úmrtí civilistů v Oděse, v Mariupoli a dalších městech.

14. května 2014 v Oděse byl znesvěcen hrob jedné z obětí požáru v Domě odborových svazů. Vandalové spálili smuteční věnce, podpálili kříž a zanechali sprostý vzkaz.

15. května 2014 nový primátor Oděsy Palica kritizuje „pravý sektor.“ V komentáři o tragických událostech v Oděse 2. května, navrhuje, že členové této radikální organizace by neměli být vidět v ulicích. „Bohužel, lidé zemřeli. A bohužel vždy se vyskytnou nějaké skupiny, které mají různé cíle. Pokud jde o dnešní radikály – neměly by být v ulicích našich měst. To je můj postoj k „pravému sektoru.“ Myslím, že tato skupina je plně financována některými lidmi pro určité cíle. Oni nemají program, všude, kde se objeví, vznikají jen provokace“- řekl I. Palica na setkání „Fóra inteligence Oděsy.“

19. května 2014 předseda vyšetřovacího oddělení ministerstva vnitra Ukrajiny V. Sakal na tiskové konferenci řekl, že odborový dům v Oděse nese stopy po chloroformu.

19. května 2014 ministr zahraničních věcí Ruské federace Sergej Lavrov zaslal dopis generálnímu tajemníkovi OSN, OBSE, Radě

Evropy, předsedovi OBSE a komisaři OSN pro lidská práva, ve kterém vyzval k otevřenému, spravedlivému a nestrannému vyšetřování tragických událostí v Oděse pod mezinárodní kontrolu. Ruská strana také navrhuje provést rozbor látek, použitých při útoku na Dům odborových svazů, které mohou být ekvivalentní chemickým zbraním.

20. května 2014 poslanec Evropského parlamentu z Lotyšska T. Ždanok požádal obvinít ukrajinské radikální hnutí „Pravý sektor“ z použití chemických zbraní při tragických událostech v Oděse 2. května.

21. květen 2014 nově zvolený šéf oddělení vnitra Ukrajiny v regionu Oděsa I. Katerynčuk obvinil vládu z neschopnosti. Podle něj, „všichni věděli, že výtržníci mají zbraně a Molotovovy koktejly“. „Pokud by jim byly zabaveny, nemuselo dojít k takovému počtu obětí“. - řekl. náčelník policie v Oděse informoval o zatčení dívek, které připravovaly zápalné láhve pro bojovníky, a uvedl že za ně nedostaly zapláceno.

22. května 2014 v rozhovoru NTV bývalý šéf oddělení vnitra Oděsy D. Fuchedži řekl, že události v Oděse 2. května byly provokací Kyjevské vlády. Podle něj, tři dny před tímto neštěstím byl primátor V. Nemirovsky pozván do Kyjeva, kde dostal přesné instrukce. Poté do Oděsy přijel tajemník SNBOU A. Parubij. Od poloviny dubna se do města začali sjíždět bojovníci „Euromajdanu.“ Podle D. Fuchedžiho policie nedokázala přijmout včasné opatření, aby nedošlo k incidentu, protože vedení městské policie bylo svoláno na mimořádnou poradu. „Věřím, že setkání se konalo v souvislosti s provokací, která proběhla,“ - řekl Fuchedži.

5. června 2014 předseda Evropské rady H. Rompuy na tiskové konferenci o výsledcích summitu „7“ v Bruselu uvedl, že „7“ vyžaduje „nezávislé vyšetřování závažných incidentů na Ukrajině, včetně tragédie v Oděse“.

1. Novináři RTR Anton Vološin a Igor Kornelijuk zemřeli 17. června při plnění svých pracovních povinností, při natáčení reportáže pod Luganskem. Podle jednoho očitého svědka ukrajinské síly cíleně hodily bombu přímo k nohám reportérů. 30. června pod Doněckem zemřel operátor prvního kanálu Anatoly Kljan.

2. Novináři ruského kanálu „hvězda“ Jevgenyj Davydov a Nikita Kanašenkov měli štěstí, po několika dnech mučení a zneužívání bojovníky „pravého sektoru“ tito předali své oběti představitelům oficiálního Kyjeva. A kluci zůstali naživu.

3. Ukrajinská policie nechává bez povšimnutí, jak „pokojní demonstranti“ strhávají vlajky z Ruského velvyslanectví v Kyjevě.

4. Rodina ze Slavjanska našla útočiště před ostřelováním ukrajinskými silami v suterénu. A touto dobou prezident Porošenko mluví o příměří.

29 мая, Киев

Жена украинского солдата: «Верните домой моего мужа!»

5. Příbuzní ukrajinských branců si nepřejí, aby jejich blízké Kyjevská vláda vyslala k účasti na tresních akcích v Donbasu.

6. - 7. Po dlouhých jednáních důstojníci vojenské jednotky Lugansku rozhodli „předat“ brance ukrajinské armády jejich matkám.

8. Granát hozený ukrajinskými vojáky zasáhl společenskou místnost školy č. 13 ve Slavjansku. Děti a učitelé se museli schovat ve školním suterénu.

9. Slavjanské děti se schovávají do sklepa před raketami. Úkryty nejsou. Kdo ze stavitelů města by si myslel, že se lidé jednou budou muset schovávat před nálety vlastních letek.

10. Radioamatéři zachytili komunikaci pilota ukrajinské SU-25 s jeho velitelem během bojové mise nad Doněckem (Teď ještě jednou to otočím na ně, ještě jednou, mám toho dost ještě na jedno kolo).

11. Doněčtí horníci protestují proti ukrajinským vojákům.

12. Žena zemřela v důsledku ostřelování nádraží v Doněcku.

13. Bojovníci „pravého sektoru“ přinesli do Slavjanska smrt.

14. Prezidentské volby na Ukrajině nezastavily občanskou válku.

15. Teď Majdan v Kyjevě mobilizoval dobrovolníky komanda smrti pro „očistění“ jižní a východní části Ukrajiny od disentu.

16. V Obci Andrejevka ukrajinské síly shodily bombu rovnou do rodinného domu.

17. Ukrajínští novináři ruského televizního kanálu „Life News“, jsou vyslyšeni jako teroristé.

18. Po dvou měsících věznění byl propuštěn národní guvernér Doněcké Republiky Pavel Gubarev.

19. Ukrajinská armáda používá vrtulníky se symbolikou OSN v trestné činnosti, v rozporu s pravidly mezinárodní organizace.

20. Lídr Luganského regionu Alexander Malichin oznamuje výsledky referenda - většina obyvatel podpořila odtržení regionu od Ukrajiny.

21. Kromě čtyř škol v Krasnoarmějsku ukrajinští vojáci obsadili i budovu místního parlamentu.

22. Obrázek ukazuje jak jeden z bojovníků míří zbraň na neozbrojené občany Kranoarmejska.

23. Ale lidé se nerozcházejí. Střelba začala. Jeden z místních obyvatel byl postřelen do nohy.

24. Obyvatelé Mariupolu brání své město od nositelů smrti z Kyjeva. Jako trofej zabavili útočníkům obrněné vozidlo.

25.

25 a 26. Policisté v Mariupolu, kteří neuposlechli rozkazu zločinců z Kyjeva, byli na místě zastřeleni. Zraněným do nemocnice pomáhají místní obyvatelé.

27. Mariupol: Ve volebních místnostech byly fronty - lidé chtěli hlasovat v referendu o statusu Doněcké oblasti.

28. 29. Britský novinář Graham Phillips se přesvědčil, že ukrajinskou armádou zasažený „Obrněný“ vagon, je ve skutečnosti starý rezavý vagon. To se příliš nelíbilo v Kyjevě. Aktivisté „Euromajdanu“ za hlavu Phillipse vypsalí odměnu 10 tisíc dolarů.

30. K Domu odborových svazů v Oděse, kde bylo spáleno mnoho obyvatel, přinášejí lidé květiny.

31. Po zapálení Dům odborových svazů v Oděse téměř úplně vyhořel. Uvnitř ukrytí příznivci federalizace neměli šanci uniknout.

32. Bojovníci „právo sektor“ v Oděse napřed podpálili svatojiřské stužky a pak ty, kteří je nosí.

33. První aktivisté „pravého sektoru“ zablokovali dveře Domu odborových svazů v Oděse. Pak házeli na budovu „Molotovovy koktejly“. Zabili stovky lidí. Ti, co přežili a unikli z budovy, byli chladnokrevně zabiti venku.

36. Za zády bojovníka s pistolí nestojí nikdo jiný než sám náčelník Oděského oddělení vnitra Dmitry Fuchedži. Jeden z útočníků má na rukávu uvázanou svatojiřskou stužku. Je to provokace. Ukrajiniští fašisté mají červené pásky na ruce, aby si „je“ nespletli se skutečnými zastánci federalizace. Když začal hořet dům odborů, provokatéři odstranili svatojiřské stužky. Ale červené stužky, zdá se, zapomněli. A házeli „Molotovovy koktejly“ s červenými stužkami.

37. *Provokatéři v Oděse si schválně uvázali svatojiřské stužky a červené obvazy, aby si je nespletli „pravoseci“, byli ozbrojeni a klidně se procházeli kolem policajtů.*

38. Autorem cynické iniciativy je guvernér Dněpropetrovské oblasti Igor Kolomojskyj.

39. Po návštěvě generálního prokurátora se žalobou o útoku bojovníků pravého sektoru Oleg Carev řekl, že ruší svoji kandidaturu na prezidenta Ukrajiny.

40. Kdo postřelil charkovského starostu Gennadyje Kernese? Podle odborníků se to pravděpodobně nikdy nedozvíme. Protože organizátoři dnes mají moc v Kyjevě.

Kapitola 5.

Operace ostřelovači

Simulace vyšetřování, porušení presumpce nevinny a práva na spravedlivý proces

Všeobecná deklarace lidských práv (10.12.1948)

Článek 7. Všichni jsou si před zákonem rovni a mají právo bez jakékoli diskriminace na stejnou ochranu zákonem.

Článek 11. Každý, kdo je obviněn z trestného činu, má právo být považován za nevinného, dokud není prokázána vina v souladu se zákonem ve veřejném řízení, v němž mu byly zajištěny veškeré možnosti pro ochranu.

Úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod (Řím 4. listopadu 1950)

Článek 2. Právo každého na život je chráněno zákonem. Nikdo nesmí být zbaven života úmyslně, pokud to není uloženo soudem pro trestný čin, který je stanoven zákonem.

Článek 6. 1. Každý, v případě sporu o jeho občanských právech a povinnostech nebo pokud mu bylo sděleno obvinění, má nárok na spravedlivé a veřejné slyšení v přiměřené lhůtě projednané nezávislým a nestranným soudem, zřízeným zákonem.

2. Každý, kdo je obviněn z trestného činu, se považuje za nevinného, dokud není prokázána vina v souladu se zákonem.

Mezinárodní pakt o občanských a politických právech **(16. prosince 1966)**

Článek 6. Právo na život je nezadatelným právem každého člověka. Toto právo je chráněno zákonem. Nikdo nesmí být svévolně zbaven života.

Článek 9.1. Každý má právo na svobodu a osobní bezpečnost. Nikdo nesmí být svévolně zatčen nebo zadržen. Nikdo nesmí být zbaven svobody jinak, než z těchto důvodů a v souladu s tímto postupem, jaká jsou stanovena zákonem.

Článek 9.2. Každý, kdo je zatčen, musí být informován o důvodech svého zatčení a musí být neprodleně informován o obviněních proti němu vznesených.

Článek 9.3. Každý, kdo je zatčen nebo zadržen na základě obvinění z trestného činu musí být ihned předveden před soudce nebo jinou úřední osobu zmocněnou zákonem k výkonu soudní pravomoci a má právo být souzen v přiměřené lhůtě nebo propuštěn. Zadržování osob, čekajících na soudní proces, nesmí být obecným pravidlem, ale zárukou dostavení se k soudu, k přelíčení nebo k vyslyšení případně uloženého trestu.

Článek 9.4. Každý, kdo byl zbaven svobody zatčením nebo jiným způsobem, má právo na řízení před soudem protože soud může rozhodnout bez prodlení o právoplatnosti jeho zadržení a nařídít jeho propuštění, jestliže vazba není zákonná.

Článek 9.5. Každý, kdo se stal obětí nezákonného zatčení nebo vazby, má nárok na náhradu škody, která je vymahatelná.

Článek 14.2. Každý, kdo je obviněn z trestného činu, se považuje za nevinného, dokud jeho vina nebyla prokázána v souladu se zákonem.

Článek 26. Všechny osoby jsou si před zákonem rovny a mají právo bez jakékoli diskriminace na stejnou ochranu zákonem.

... a skutečné události na Ukrajině

2. dubna 2014 prezident Ukrajiny Viktor Janukovyč, sesazený převratem, dal rozhovor ruským a zahraničním médiím, ve kterých se odkazuje na události z února v Kyjevě v tzv. případu „ostřelovači“, a prohlašuje, že vydal rozkaz rozehnat demonstranty, ale „výstřely byly vypáleny z těch budov, které v té době byly řízené opozicí. „ Ještě dříve se objevil na internetu záznam telefonního rozhovoru z 26. února 2014 mezi estonským ministrem zahraničních věcí U. Paetem a představitelkou EU pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku Catherine Ashtonov o návštěvě ministra zahraničních věcí Estonska na Ukrajině. V průběhu hovoru Paet mluví o informacích, získaných od hlavního lékaře „Majdanu“ O. Pilgrima o ostřelovačích, kteří stříleli do lidí během únorových protestů v Kyjevě. Podle něj všechny důkazy poukazují na skutečnost, že jak demonstranti, tak policisté byli zabiti stejnými ostřelovači. Řekl, že nová koalice je ochotná zkoumat přesné okolnosti incidentu a že mezi lidmi rychle roste pochopení toho, že tito ostřelovači nebyli od Janukovyče, ale od nové koalice.

Tato verze byla později potvrzená bývalým šéfem SBU A. Jakymenkem: v rozhovoru pro TV Rossiya 1 12. 3. 2014 uvedl, že popravy obou válečných stran („Berkutu“ a civilistů z opozice) z 20. února 2014 prováděné neznámými ostřelovači mířily z budovy Filharmonie, která byla pod plnou kontrolou opozičních sil, a to zejména, tzv. velitele Majdanu A. Parubyje, který byl po událostech 21.-22. února 2014 jmenován tajemníkem NSDC. A. Jakimenko poznamenal, že A. Parubij měl přístup ke zbraním na Majdanu, a nejen zbraním, ale přesněji řečeno, k dělostřeleckým puškám, které nesměly být umístěné nikam bez jeho vědomí.

Když střelba začala, podle A. Jakymenka, přistoupil k němu vůdce „pravého sektoru“ D. Jaroš a vůdce „Svobody“ O. Tjahnibok s žádostí použít skupinu „Alfa“ - speciální jednotku SBU pro likvidaci ostřelovačů. Nicméně, aby se tak stalo, bylo nutné získat souhlas A. Parubyje, jinak by zástupci Majdanu začali střílet do zad agentům „Alfa“. A. Jakymenko požádal o souhlas A. Parubyje na vyčištění budov od neznámých ostřelovačů, avšak Parubij to kategoricky odmítl. Podle bývalého šéfa SBU, ostřelovači dne 20. února podpořili útok na jednotky MVD, které už byly dostatečně demoralizované a v pa-

nice utíkaly pryč, protože byly sledovány ozbrojenými muži. V ten moment začali střílet na ty, kteří napadli policii. A to všechno se dělo od budovy Filharmonie. Když první vlna střelby skončila, mnozí si všimli dvaceti speciálně oblečených mužů na střeše budovy: měli speciální tašky na pušky a samopaly AKM s optickým zaměřovačem. Podle A. Jakymenka je zahledli nejen SBU, ale také zástupci Majdanu, „Svobody“, „pravého sektoru“, a „Batkivščiny“. Ostřelovači, kteří stříleli do davů lidí se rozdělili na dvě skupiny – po deseti. Jedna ze skupin se ztratila z dohledu SBU. Další zaujala pozici v hotelu „Ukrajina“. A zabíjení pokračovalo.

A. Jakymenko také řekl, že podle zpráv tito ostřelovači mohli být cizinci, včetně žoldáků z bývalé Jugoslávie nebo jiných zemí a bývalí členové speciálních složek Ukrajinského ministerstva obrany.

Mimo jiné, Jakymenko události na Ukrajině pojmenoval jako zrychleně provedenou operaci vnějších sil (zejména USA), podle scénáře, který měly v plánu rozehrát během prezidentských voleb v roce 2015. A. Jakymenko poznamenal, že A. Parubij, V. Nalyvajčenko a jiní vůdcové „Euromajdanu“ úzce spolupracují s americkými zpravodajskými agenturami.

3. dubna 2014 Generální prokuratura oznámila zatčení 12 bývalých bojovníků „Berkut“ podezřelých z ostřelování v Kyjevě 18. – 20. února.

Ve stejný den, Generální prokurátor Ukrajiny O. Mahnickyj, ministr vnitra A. Avakov a šéf SBU V. Nalyvajčenko na společné tiskové konferenci uvedli že v 18. - 20. února v Kyjevě aktivisté „Euromajdanu“ byli zabiti ostřelovači skupiny „Alfa“ SBU a speciální policejní jednotkou „Berkut“ na rozkaz prezidenta Viktora Janukovyče. Přitom novináři a odborníci upozornili na mnoho nesrovnalostí v předložených faktech ukrajinských strážců zákona, stejně jako na nepřesvědčivé „důkazy“ pro tato obvinění.

3. dubna 2014 Generální prokuratura vydala zatykač na ex-šéfa SBU A. Jakymenka. Generální prokuratura ho obvinila z organizování tzv. antiteroristické operace.

4. dubna 2014 bývalý ministr vnitra Ukrajiny Viktor Zacharčenko v rozhovoru v ruské TV „První kanál“ poznamenal, že policisté jsou

nevinní v popravách na Majdanu. Podle něj, „Euromajdanovci“ a příslušníci „Berkutu“ byli zabití odstřelováním z budovy, která byla pod kontrolou A. Parubyje, tzv. velitele Majdanu. Podle V. Zacharčenko A. Parubij ovládal i další budovy v centru města, které mimo jiné byly vybaveny mučírny.

6. dubna 2014 „První kanál“ zveřejnil záznam, ve které zaměstnanci „Berkutu“, kteří se nacházejí v Kyjevě, se ptají na kameru: „Proč byly pokáceny stromy na Instytskú ulici, které byly zasaženy kulkami ostřelovačů?“

9. dubna 2014 zveřejněno prohlášení generála gruzínské armády T. Tsitelašvili, ve kterém uvedl, že Kyjev měl čtyři gruzínské ostřelovače, kteří tam byli na pokyn bývalého gruzínského prezidenta Michaila Saakašviliho, pod vedením Targamadze a Gia Baramidze.

10. dubna 2014 předseda dočasné vyšetřovací komise Nejvyšší rady Ukrajiny studoval příčiny úmrtí lidí na náměstí Nezávislosti v Kyjevě během protestů v únoru 2014. G. Moskal řekl, že vidí hodně nesrovnalostí v trestním řízení při vyšetřování tohoto případu. Podle něj: „Nejsou provedeny balistické a další potřebné odborné expertizy, nebyly zabaveny pušky, ze kterých se střelilo, a které jsou předmětem vyšetření událostí z února“. Zdůraznil, že „ani shromažďované důkazy, ani kulky nikdy nebyly předány z nemocnic, a nikdo neprovedl žádnou zkoušku.“

Dřívější šéf lékařské služby Ministerstva vnitra Ukrajiny O. Petraš na zasedání dočasné vyšetřovací parlamentní komise také navrhl že „doposud neexistuje žádný fyzický důkaz „ a kulky, které lékaři odstranili z těl mrtvých, jsou buď v nemocnici, nebo u příbuzných, nebo prostě ztracené.“

10. dubna 2014 při setkání dočasné vyšetřovací komise Nejvyšší rady zástupce náčelníka speciálních sil Ukrajiny „Falcon“ A. Eršov přiznal, že dne 20. února v budově vlády byli dva ostřelovači speciálních sil. Současně A. Eršov zdůraznil, že nebyli na střeše budovy a nestříleli na demonstranty. Podle něj na zbraně zabavené u ostřelovačů nebyly provedeny balistické zkoušky, ale pouze servisní prohlídky.

15. dubna 2014 v Kyjevě u odvolacího soudu, radikálové „pravého sektoru“ blokovali asi 60 bývalých vojáků jednotky „Berkut“, kteří přišli podpořit své kolegy stíhané pro podezření z „masové popravky 18. – 20. února.“

Radikální nacionalisté v maskách házeli klacky a vejce na bývalé Comando, nutili je kleknout a „omluvit se lidem.“ Konflikt trval asi dvě hodiny a byl vyřešen až po zásahu kyjevské policie.

22. dubna 2014 skupina hackerů „Kiber Berkut“, zveřejnila na svých internetových stránkách „haknutou“ konverzaci Ministra vnitra A. Avakova s jeho bývalým mluvčím novinářem D. Potokem. Z korespondence vyplývá, že vražda koordinátora „pravého sektoru“ v západní Ukrajině A. Muzychko (Saško Bilogo) z 25. března 2014 byla plánována A. Avakovem, jako náhrada za smrt vůdce „pravého sektoru“. D. Jaroš požadoval „dát“ zavřít 5-7 osob „Berkutu“, včetně náčelníka roty.

Za těchto podmínek, „Pravý sektor“ souhlasil, že nebude usilovat o pomstu smrtí spojenců A. Avakova.

13. května 2014 dočasná vyšetřovací komise Nejvyšší rady, po analýze použité munice, dospěla k závěru, že v tragické události v únoru v Kyjevě na demonstranty nestříleli bojovníci speciálních sil „Berkut“. Podle verze G. Moskala střílet na protestující začali představitelé společenských uskupení. Bez bližšího určení o jaké instituce se jedná G. Moskal dodal, že „první výstřely směřovaly na policisty.“ Pak řekl, že vyšetřování střelby může být nikdy nekončící, a porovnal ji s „případem Kennedyho.“

Kapitola 6.

Diskriminace na základě etnických a lingvistických linek, xenofobie a agresivního nacionalismu. Podněcování k rasismu

Mezinárodní pakt o občanských a politických právech (16 prosince 1966)

Článek 20. Jakákoli národní, rasová nebo náboženská nenávisť, jež představuje podněcování k diskriminaci, nepřátelství nebo násilí, musí být zakázána zákonem.

Mezinárodní úmluva o odstranění všech forem rasové diskriminace (21. prosince 1965)

Článek 4. Smluvní státy odsuzují veškerou propagandu a všechny organizace, které jsou založeny na myšlenkách nebo teoriích o nadřazenosti jedné rasy nebo skupiny osob jedné barvy pleti nebo etnického původu, nebo které se pokoušejí ospravedlňovat nebo povzbuzovat rasovou nenávisť a diskriminaci v jakékoli podobě, a se zavazují přijmout okamžitá a pozitivní opatření k vymýcení veškerého podněcování k takové diskriminaci nebo činů diskriminace.

a) prohlásit za trestné činy podle zákona šíření idejí založených na rasové nadřazenosti nebo nenávisti, jakékoliv podněcování k rasové diskriminaci, jakož i veškeré násilné činy nebo podněcování k takovým činům proti jakékoliv rase nebo skupině osob jiné barvy pleti nebo etnického původu, jakož i poskytování jakékoli podpory rasistické činnosti, včetně jejich financování;

b) prohlásit za nezákonné organizace a rovněž organizování a všech-

ny ostatní propagandistické činnosti, které podporují rasovou diskriminaci a podněcují k ní, a účastní se v takových uskupeních nebo organizacích nebo činnostech nepovolených zákonem;

c) neumožňuje vnitrostátním nebo místním orgánům veřejné moci nebo veřejnými institucemi podporovat rasovou diskriminaci nebo k ní nabádat.

...a skutečné události na Ukrajině

1. dubna 2014 77letý profesor ruské filologie Charkovské Státní University Ph.Dr. A. Michilev byl nucený odstoupit z funkce pod tlakem univerzitní administrativy. Byl nucen přednášet a psát dokumenty o ruském jazyce a filologii výhradně v ukrajinštině.

2. dubna 2014 v některých oblastech Ukrajiny, zejména v západní části země, se šíří hnutí bojkotující produkty ruských výrobců. Aktivisté vyzývají občany nekupovat oblečení v ruských obchodech a jíst v restauracích, které jsou vlastněny Rusy. V supermarketech jsou umístěny samolepky „Bojkot okupantům! Zastaňme se Ukrajiny - nakupujeme ukrajinské výrobky“! Kyjevský filmový „magnát“ odmítl promítání ruských filmu. Objevily se zdarma aplikace pro mobilní telefony „bojkot vetřelců!“, pomocí kterého lze skenovat čárový kód a zjistit původ výrobků.

2. dubna 2014 SBU byli zadrženi v regionu Lvova dva ruští občané, kteří podle SBU chtěli vzít jako rukojmí několik občanů Ukrajiny, z nichž jeden je kandidát na prezidenta Ukrajiny.

3. dubna 2014 v Sumské oblasti majitel potravinového řetězce „Veselka“ rozhodl na všech cenících s ruskými výrobky uvádět zemi původu – Rusko. Tímto způsobem zákazníkům dávají na výběr, jak se zachovat - podpořit „agresora“ nebo ignorovat ruské výrobky.

3. dubna 2014 ministr zahraničních věcí Podněstří N. Šanski komentuje situaci na Podněstersko-ukrajinské hranici. Řekl, že omezení pro občany Ukrajiny ruského původu, kteří žijí v Podněstří, není jen blokádou, ale diskriminací podle určitých příznaků, včetně státní příslušnosti a občanství. Podle něj, lidi nepouštějí do vlaků a autobusů, ani v noci, chovají se neuctivě.

4. dubna 2014 Ukrajinská obchodní inspekce zakázala v místních obchodech prodávat produkty některých ruských výrobců. Na „černé listině“ se ocitly čokoládové fabriky Rudý říjen, RotFront, Ruská čokoláda a koncern Babajev. Zákaz se týká také sýru a rybích konzerv. Iniciátorem bojkotu ruského zboží je vůdce strany „Svoboda“ poslanec rady Ukrajiny O. Tjahribok. Přitom, na kvalitu produktů ze strany Státní veterinární a rostlinolékařské zprávy Ukrajiny nebyly žádné připomínky.

9. dubna 2014 V Oděse neznámí vandalové znesvětili památník obětem holocaustu. Na památník barvou nakreslili svastiku, a neonacistický symbol „hákový kříž.“ Bylo rovněž poškozeno několik desítek židovských náhrobků na hřbitově Tajrovskij: černou barvou byl na ně namalován hákový kříž. Na plotě hřbitova je nápis: „Smrt Židům“, „Pravý sektor“ a „Sláva Ukrajině“.

9. dubna 2014 SBU ohlásil zadržení 23letého ruského občana M. Koledova. Jak uvádějí ukrajinské bezpečnostní služby, údajně se zabýval destabilizací situace v regionu, je agentem Ruské FSB“ a účastnil se akcí při útoku na regionální správu v Nikolajevě, během nichž byli tři lidé zraněni.

V noci z 13. na 14. dubna 2014 v Černigově neznámá skupina házela kameny na Honorární konzulát Ruské federace. Byla rozbita a ukradena pamětní deska s názvem instituce, vhozeny letáky s urážlivým obsahem. Poškozen majetek Konzulátu.

15. dubna 2014 od začátku roku jsou přijatá opatření k posílení hraničních kontrol, která se dotkla asi 12 tisíc obyvatel Ruské federace, kterým byl zakázán vstup na Ukrajinu.

17. dubna 2014 státní pohraniční služby Ukrajiny zakázaly vstup do země ve všech typech dopravy ruským občanům - mužům ve věku 16 až 60 let, stejně jako občanům Ukrajiny, žijícím v republice Krym, Ruské federace.

18. dubna 2014 Ukrajinské pohraniční služby odmítly vstup na území Ukrajiny asi 600 občanům Ruské federace.

18. dubna 2014 V Oděse bylo zatčeno několik vojáků z Krymu, kteří odmítli službu v ukrajinské armádě.

20. dubna 2014 o velikonočních svátcích ukrajinské pohraniční služby odmítly pustit do země asi čtyři cestující - občany Ruska, cestujícími za svými rodinami na Ukrajinu.

20. dubna 2014 v Kyjevě radikálové z hnutí „pravý sektor“ zahájili „velikonoční“ průvod hlavními ulicemi města pod heslem: „Sláva národu - smrt nepříteli“, „Moskale na nože“ a „Zabijeme moskevského nepřítele.“

21. dubna 2014 zástupce SBU oznámil zatčení ruského špiona v Charkově, který se maskoval za žebráka.

22. dubna 2014 podle tiskového mluvčího státní pohraniční služby Ukrajiny O. Slobodana od 17. dubna 2014 ukrajinské služby nepustily do země více než 1000 občanů Ruské federace.

23. dubna 2014 v Dněpropetrovsku s odkazem na zdroj antifashist.com, známý izraelský veřejný činitel a publicista A. Eskin, informuje o znesvěcení ukrajinskými antisemity pozůstatků Židů: u hromadného hrobu, ve kterém jsou mimo jiné uloženy pozůstatky rabína Ljubačevského, který byl zavražděn nacisty, se objevil hákový kříž.

23. dubna 2014 během tiskové konference šéf Městského oddělení vnitra v regionu Kremenčug, v Poltavské oblasti, D. Zacharčenko slíbil „zatýkat za šíření provokativní informace“ i v případě, pokud někdo bude tvrdit, že v Rusku se žije lépe, než na Ukrajině.“

25. dubna 2014 na dálnici „Kyjev - Čop“, stejně jako v Mukačevu (Zakarpatská oblast) se objevil billboardy s hákovými kříži, sestavenými v barvách stuhy sv. Jiří doplněné urážejícím textem. Některé osobnosti veřejného života Zakarpatí, stejně jako většina komentátorů v sociální síti považují tuto reklamní kampaň za podněcování etnické nenávisti a vyzývají k zastavení hysterie kolem svatojiřské stužky.

25. dubna 2014 v Užhorodu (Zakarpatská oblast) postavili „památ-

ník separatistům“ - lidská postava ve svrchníku s ruskými vlajkami a kufrem. Monument nese název: „Kufr- nádraží- Rusko“. Vedle „památníku“ v blízké budoucnosti plánují umístit také „slovník separatistů.“

26. dubna 2014 v Kyjevě při příležitosti „kulturního“ projektu „Ukrajinský kulturní front“, organizovaném aktivisty Euromajdanu byl nainstalován nápis „Pozor - Rusové“, kde pro diváky připravili klec s nápisem „Nekrmte zvířata“, ve které sedí tři lidé se stuhou sv. Jiřího. Tito lidé sedí na podlaze, mezi odpadky, piji vodku a hrají na balalajku, sprostě nadávají a vyhrožují publiku. Organizátoři uvedli, že se snažili ukázat povahu ruského lidu.

1. května 2014 na hranicích Ukrajiny a Ruska, v Rostovské oblasti, ukrajinští celníci a důstojníci SBU na přechodu „Dovžansky“ zadrželi a zbili občana Běloruska a dva Rusy, kteří ho doprovázeli. Obyvatel Gomelu se vracel domů z Ruska, kde byl na výletu na horách, měl u sebe horolezecké vybavení. Ukrajinské pohraniční služby jeho vybavení označili „outfit diversanta“. Turisty zbili a vyhostili z území Ukrajiny se zákazem vstupu na dobu tří let.

1. května 2014 obyvatel Oděsy S. A. Ivanov původem z Moldavska, bulharské národnosti, se vracel od příbuzných v Moldavské republice. Na hranici s Ukrajinou byl vysazen z autobusu a celou hodinu byl vyslýchán pro podezření z účasti v nepokojích a propagandy separatistů. S.A.Ivanov se snažil marně dokázat, že je synem bulharského otce a ukrajinské matky, narodil se v Moldavsku a je občanem Ukrajiny. Má bydliště v Oděse a nikdy v životě se neúčastnil žádných mítinků. Na to mu bylo řečeno, že mají příkaz kontrolovat všechny podezřelé osoby s ruským příjmením. Po hodině „výchovy“ byl Ukrajinci moldavsko-bulharského původu povolen vstup na území Ukrajiny.

2. května 2014 ředitel společnosti „Nibulon“ Hrdina Ukrajiny A. Vadaturskyj během jednání o otázkách obrany v regionální radě Nikolajevské oblasti prohlásil, že je připraven zaplatit peněžní odměnu za pomoc při chytání „spolupracovníků, spiklenců a proruských separatistů, kteří se snaží narušit ústavní pořádek a integritu Ukrajiny.“

Slíbil, že osobně promluví s každým zaměstnancem jeho firmy, který je ruského původu. A. Vadaturskij také vyzval k zákazu proruských mítinků v Nikolajevu.

4. května 2014 ve Lvově neznámí vandalové zapálili Ruské kulturní středisko.

6. května 2014 v řadě Lvovských deníků se objevily články, spojené s hledáním „ruských provokatérů.“ Skupina novinářů z místního vysílání TV- 24 organizovala vyhledávání „podezřelých mladých lidí“ ve městě. Navzdory skutečnosti, že tato činnost nebude mít žádné výsledky, novináři oznámili, že zaměstnanci hotelů je informují o příjezdech ruských nebo podněstrovských občanů.

Lvovští novináři vyzvali všechny, aby hlásili podezřelé návštěvníky rovnou na policii. Na provokace údajně připravené „skupinami“ z Podněsteří a Moldavska městské orgány upozornila strana „Svoboda“.

7. května 2014 tajemník strany „Svobody“ O. Pankevič se obrátil na ministra vnitra, vedoucího SBU, tajemníka NSDC a upozornil je na to, že M. Fabrina, který zůstává ředitelem oblastního oddělení vnitra Chersonské oblasti, v roce 2010 kandidoval do Nejvyšší rady Ukrajiny za stranu „Ruská jednota.“

7. května 2014 v Kyjevě neznámí vandalové zneuctili pamětní desku ruského plukovníka G. K. Žukova, umístěnou v ulici nesoucí jeho jméno. Nebylo to poprvé, kdy vandalové zneuctili jeho památku, a opakovalo se to také ve dnech, kdy se oslavovaly dny vítězství ve druhé světové válce.

9. května 2014 Guvernér Chersonu, člen strany „Batkivščina“ Jurij Odarčenko ve svém projevu na shromáždění ke Dni vítězství, označil Adolfa Hitlera za „osvoboditele“.

14. května 2014 poslanec Nejvyšší rady Ukrajiny O. Carev otiskl naskenovanou kopii SBU s poznámkou „přísně tajné“. Tento dokument ze dne 29. dubna 2014 podepsaný prvním náměstkem vedoucího bezpečnostní služby Ukrajiny Vladimírem Krutovym, byl rozeslán do

regionálních poboček SBU v tomto znění:

„S cílem zdiskreditovat Ruskou federaci, a na podporu vládě Ukrajiny, s cílem stabilizovat sociálně-ekonomickou a politickou situaci v zemi, neutralizovat hrozby proruských teroristů, nařizují:

1. S okamžitou platností registrovat všechny ruské občany, kteří přijíždějí na území Ukrajiny v březnu a dubnu 2014.
2. Vybrat z jejich řad osoby, které nemají žádné příbuzné na Ukrajině a podporují stoupence teroristů.
3. Všechny tyto osoby převzít pod přísnou operativní kontrolu.
4. Vytvořit podmínky pro přípravu informačních schůzek, kde tyto osoby budou hlášeny jako představitelé zpravodajské služby Ruské federace, které podporují separatistické hnutí v příhraničních oblastech Ukrajiny a připravují teroristické operace proti ministerstvu obrany, ministerstvu vnitra a bezpečnostním službám Ukrajiny. Při organizaci těchto operací úzce spolupracovat s informačními službami a hlásit všechny případy prostřednictvím tiskových služeb bezpečnostním službám Ukrajiny. Označit výše uvedené osoby za agenty, kteří byli vyškoleni v Ruských regionech sousedících s Ukrajinou, měly u sebe střelné zbraně a výbušniny, nabádaly občany Ukrajiny ke spolupráci, prováděly aktivní podvratnou činnost, aby způsobili škodu ukrajinské bezpečnosti aby při zadržení přiznali svoji spojitost se speciálními službami Ruska a učinili doznání v přípravě sabotáže.
5. Denní hlášení o výkonu služby podávat každý den v 18:00 šifrou telegramů. To znamená, že vedení SBU nařizuje zadržovat nevinné lidi a falšovat jejich svědectví vedoucí k antiruské hysterii, aby vyvolalo v ukrajinských občanech odpor k Ruské federaci.

V noci z 14. na 15. května 2014 v Charkově neznámí vandalové zneškodnili pamětní desku k uctění přátelství mezi Ukrajinou a Ruskem. Pamětní nápis byl částečně poškozen, vandalové červenou barvou zabarvili slovo „přátelství“ a napsali místo něj sprostou nadávku.

16. května 2014 asistent vedoucího státní pohraniční služby Ukrajiny S. Astachov na tiskové konferenci řekl, že v období od 6. března 2014 ukrajinské pohraniční služby odmítly vstup na území Ukrajiny asi 20 tisícům občanů z Ruska. Asi 200 lidí, údajně podezřelých z extremistických aktivit, bylo zatčeno a předáno SBU.

17. května 2014 během televizní debaty prezidentských kandidátů Ukrajiny vůdce „pravého sektoru“ D. Jaroš vyzval k občanské válce na jihovýchodě Ukrajiny a na Krymu.

29. května 2014 SBU zadržela a obvinila z velezrady a špionáže ředitele školy v Alexandrovce v Chersonské oblasti Sergeje Bugajeva. Dva dny předtím jeho syn Andrej, student třetího ročníku Černo-mořské vyšší námořní školy P.S. Nachimova, řekl po telefonu otci, že získal ruský pas. Proto učitele rovnou vyhodili ze školy a poslali do vězení v Kyjevě.

V noci z 29. na 30. května 2014 neznámí vandalové hodili zápalnou směs do sídla „Ruského Radia“ v Kyjevě.

Kapitola 7.

Intolerance z náboženských důvodů, včetně ohrožení ukrajinské pravoslavné církve Moskevského patriarchátu

Všeobecná deklarace lidských práv (10. 12. 1948)

Článek 5. Nikdo nesmí být mučen nebo podrobován krutému, nelidskému nebo ponižujícímu zacházení nebo trestu.

Článek 18. Každý má právo na svobodu myšlení, svědomí a náboženského vyznání. Toto právo zahrnuje svobodu změnit své náboženské vyznání nebo přesvědčení, jakož i svobodu projevat své náboženství nebo víru jak jednotlivě tak společně s jinými, ať veřejně či soukromě, vyučováním, prováděním náboženských úkonů, bohoslužbou, praxí a náboženskými obřady.

Článek 19. Každý má právo na svobodu přesvědčení a projevu. Toto právo zahrnuje svobodu zastávat názory bez zasahování a vyhledávat, přijímat a rozšiřovat informace a myšlenky jakýmkoli prostředky a bez ohledu na hranice.

Mezinárodní pakt o občanských a politických právech (16 prosince 1966)

Článek 7. Nikdo by neměl být mučen nebo podrobován krutému, nelidskému nebo ponižujícímu zacházení nebo trestu.

Článek 18. Každý má právo na svobodu myšlení, svědomí a náboženského vyznání. Toto právo zahrnuje svobodu vyznávat nebo přijmout náboženství nebo víru podle vlastní volby a svobodu prakti-

kovat své náboženství a přesvědčení, a to buď jednotlivě nebo společně s jinými, ať veřejně nebo soukromě, bohoslužbou, zachováváním obřadů a dodržování zvyku výukou.

Článek 19. Každý má právo na svobodu projevu. Toto právo zahrnuje svobodu vyhledávat, přijímat a rozšiřovat informace a myšlenky bez ohledu na hranice, ať ústně, písemně nebo tiskem, formou umění, nebo jinými prostředky podle vlastní volby.

Úmluva o lidských právech a základních svobod **(Řím 4. listopadu 1950)**

Článek 3. Nikdo by neměl být mučen nebo podrobován nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání.

Článek 9. Každý má právo na svobodu myšlení, svědomí a náboženského vyznání. Toto právo zahrnuje svobodu změnit své náboženské vyznání nebo přesvědčení, jakož i svobodu projevovat své náboženství nebo víru buď sám nebo společně s jinými, ať veřejně nebo soukromě, bohoslužbou, vyučováním, prováděním úkonů a náboženských obřadů.

Článek 10. Každý má právo svobodně se vyjadřovat. Toto právo zahrnuje svobodu zastávat názory a přijímat a rozšiřovat informace nebo myšlenky bez zasahování veřejné moci a bez ohledu na hranice.

... a skutečné události na Ukrajině

2. dubna 2014 Oděská diecéze Ukrajinské pravoslavné církve Moskevského patriarchátu (UOC) poslala otevřený dopis předsedovi Nejvyšší rady Ukrajiny Alexandru Turčinovi v souvislosti s povolením k prohlídce vyšetřovateli SBU, které se konalo 1. 4. 2014 v domě předsedy diecézní diecéze v Oděse, misionáře katecheze, rektora kostela sv. Tatjány, ctěného kněze, otce tří dětí, arcikněze O. Mokryjaka. Dopis končí slovy: „Všichni jsme vyjádřili protest proti Bezpečnostním službám Ukrajiny, které vedou praktiky zastrašování, pronásledování a represí. Žádáme Vás jako hlavu Ukrajinského parlamentu k okamžitému zásahu v situaci a zastavení protiústavní činnosti, porušování

práv a svobod občanů Ukrajiny, včetně kněží Ukrajinské pravoslavné církve. Jazykem hrozeb, ultimát, zastrašování, provokací, politických nátlaků a pronásledování disidentů nelze sjednotit Ukrajinu! Nechceme, aby nepokoje přerostly v narušení míru v našem multietnickém a multikulturním státě. Doufáme ve spravedlivé a rozumné rozřešení tohoto problému!“

3. dubna 2014 při setkání metropolity Oděsy Izmaila Agafangela s vedoucím pozorovatelské mise, komisaře OSN pro lidská práva A. Hudokormova v Oděse, se diskutovalo o současné obtížné situaci na Ukrajině a právech pravoslavných věřících. Zástupce Metropolitan Agafangel předal zástupci OSN výzvu duchovenstva a věřících z diecéze Oděsy generálnímu tajemníkovi OSN na podporu proti politickým represím a nelegálnímu pronásledování tajnými službami Ukrajiny archpřesta O. Mokryjaka.

10. dubna 2014 tajemník diecéze Oděsy archpřest Novikov byl nucen odejít z Oděsy do Moskvy ze strachu z pronásledování ukrajinskými orgány. Podle otce Ondřeje byl obviněn ze spojení s anti-majdanovskými aktivisty „a povolán k výslechu do Kyjeva. Telefon kněze byl odposloucháván tajnými službami Ukrajiny. O několik dní dříve byl nucen opustit Oděsu hlava náboženské katecheze a misionář diecéze O. Mokryjak, protože delší dobu byl podroben tlaku a zastrašování ze strany SBU pro jeho víru. V jeho bytě byla provedena prohlídka.

V noci 19. dubna 2014 v Nikolajevě došlo k pokusu o žhářství v synagoze. Neznámý vandal hodil na fasádu dvě zápalné bomby.

7. května 2014 Metropolita Oděsy Izmail Agafangel se obrátil s otevřeným prohlášením k zástupcům OSN a OBSE na Ukrajině, také ke Kyjevské vládě s prosbou o pomoc v ochraně církve od extremistů, kteří otevřeně ohrožují kněží. „Na Ukrajině probíhá vlna útoků na kněze kanonické ukrajinské pravoslavné církve a pravoslavné církve s pokusy ji uchvátit. V osadě byla Kyjevo-Pečorská a Počajevskaja Lavra. V Sumach hrozili upálit zaživa („Molotovovými koktejly“) arcibiskupa Eulogiuse i s katedrálou a Diecézní správou. Některým kněžím kanonické církve bylo vyhrožováno fyzickým násilím.

Včetně mě,“ - řekl. Podle Metropolitů, ortodoxní věřící se pokoušejí vyhnat z kostelů „rozdělit společnost a podněcují k náboženské nenávisti“, stejně jako „porušují základní a nezczitelné lidské právo na svobodu náboženského vyznání.“ Zdůraznil, že současné „nepokoje a hrozba války vedou k duchovní konfrontaci.“

7. května 2014 mluvčí Státní rady Krymu V. A. Konstantinov novinářům řekl, že po krvavých událostech v Oděse začali z Ukrajiny na Krym přicházet uprchlíci, včetně církevních hodnostářů, kteří „doslova uprchli před násilím, které připravují ozbrojenci „pravého sektoru.“

8. května 2014 tisková služba diecéze Sumy byla nucena vydat prohlášení a vyvrátit provokativní zvěsti, že v katedrále jsou údajně prorušit aktivisté a kněží je zásobují zbraněmi. Na základě těchto nepodložených obvinění policie prohledala v Sumách katedrálu svatého Preobraženija a vyzvala hlavu arcidiecéze Eulogiuse, podat vysvětlení pro podezření z přechovávání a zásobování separatistů zbraněmi. Muži ve vojenské uniformě, kteří se objevili v Spasko-Preobraženské katedrále, vyhrožovali knězi, že budou „střílet a zabít“ separatisty, kteří se údajně ukrývají v katedrále. V prohlášení diecéze Sumy naznačuje, že provokativní a agresivní akce proti kněžím a věřícím ukrajinské Pravoslavné církve jsou vedeny s cílem udělat z nich nepřátele ukrajinského státu.

9. května 2014 poblíž jednoho z kontrolních punktů v Doněcké oblasti byl zabit arcikněz chrámu Dmitry Donskoj, v obci Družkovka otec Paul (Zhučenko) duchovně podporující obyvatele Slavjanska a jeho obránce.

10. května 2014 na letišti v Dněpropetrovsku při hraniční kontrole předsedovi odboru pro vnější církevní vztahy Moskevského Patriarchátu, metropolitovi Hilarionu z Volokolamsku, byl bez jakéhokoliv vysvětlení oznámen zákaz vstupu na území Ukrajiny. Pán přijel do Dněpropetrovsku poblahopřát k 75. výročí Metropolitovi Dněpropetrovskému a Pavlogradskému Ireneji, vyřídil mu pozdrav patriarchy Moskevského a celé Rusi Kirilla a předat ocenění - Řád svatého knížete Daniela Moskvu.

13. května 2014 ve Vasilkově (Kyjevská oblast), kněz kostela svatého Antonína a Theodosia arcikněz Alexej Jefimov řekl novinářům, že nacionalisté mu vyhrožují násilím, protože v únoru 2014 na „Euro-majdanu“ žehnal mužům z „Berkutu“ a vojákům.

31. května 2014 kněz kostela svatého Mikuláše v Novoajdaru (Luganská obl.) Vladimír Maretskyj řekl, že ukrajinská armáda ho mučila při jeho zatčení 25. května pro podezření z útoku na veřejné mínění. Otec Vladimír ukázal stopy od pout, které měl na ruku.

Na závěr

Komentář ke knize: Jan Miklas

*Bílá kniha, nyní vydaná v češtině, dokumentuje zločiny proti lid-
skosti a porušování lidských práv a svobod na Ukrajině.*

*V této knize se velmi jasně ukazuje skutečná povaha událostí na Ukrajině, kdy jsou tyto skutečnosti našimi i západními médii záměrně dezinterpretovány tak, aby vznikl dojem, že Ukrajina a její nové ve-
dení směřuje k „demokracii“. Kvůli zachování tohoto dojmu jsou tak
našimi i západními sdělovacími prostředky zamlčovány skutečnosti,
které jsou uvedené v této bílé knize, kde je v jednotlivých kapitolách
velmi dobře dokumentováno, že současný politický režim na Ukrajině
vznikl s nelegitimního převzetí moci násilným převratem, a že tento
současný Kyjevský režim se opírá o násilí a zavražďování a dokonce
přímo genocidu vlastních občanů, politických oponentů a všech kteří
nesouhlasí s metodami a podstatou této nelegitimní vlády. Pro české-
ho čtenáře, který má zájem dozvědět se skutečné a objektivní infor-
mace o povaze událostí na Ukrajině je Bílá kniha velmi užitečnou
četbou.*

*Jak již bylo řečeno, současný Ukrajinský režim nejenže nesměřuje
k demokracii, ale přímo se od ní vzdaluje. Jakkoliv nebyl předcho-
zí režim Viktora Janukoviče ideální, tak ve srovnání se současnou
Kyjevskou vládou zaručoval svým občanům skutečná demokratická
práva a vznikl na rozdíl od současné Ukrajinské vlády legitimní
cestou, kdy byl ve volbách zvolen většinou Ukrajinského lidu. To jsou
ovšem skutečnosti, které západ odmítá vzít na vědomí a naopak zcela
demagogicky označuje současný Kyjevský režim vzniklý násilným
převratem jako legitimní.*

*Nedávno proběhly na Ukrajině parlamentní volby, které západ
ihned uznal jako legitimní. Ovšem jaké to byly volby? Volby, které*

probíhaly ve všeobecné atmosféře strachu, vydírání, politického nátlaku a zastrašování nepohodlných osob. Volby, které probíhaly v atmosféře všeobecné mediální demagogie a propagandy a záměrného vyvolávání celonárodní psychózy, paranoie a nenávisti, k čemuž horlivě sloužily sdělovací prostředky vlastněné oligarchy, kteří se přidali na stranu Kyjevského režimu. Sdělovací prostředky tak zcela proti novinářské a informační etice se přidaly k honu na politické oponenty a vytváření atmosféry nenávisti vůči těmto oponentům a jejich obviňování ze „zrady národních zájmů“. To se týkalo především politiků, kteří upozorňují na rizika integrace se západem (který prosazuje Kyjevský režim) a odmítají protiruskou hysterii živenou ukrajinskými sdělovacími prostředky. Těmto politikům bylo vyhrožováno likvidací, pokud budou kandidovat apod. Tato šikana se týkala hlavně politiků ze strany „opozičního bloku“ a komunistické strany. Navzdory této propagandě, zastrašování a mediální manipulaci ve prospěch Kyjeva přesto v pěti Ukrajinských regionech na východě Ukrajiny zvítězil proruský „opoziční blok“, což svědčí o tom, že zdaleka ne všichni Ukrajinci, a dokonce jejich značná a významná část se odmítá ztotožnit s Kyjevským režimem a jejich ideologií a stojí v opozici proti režimu v Kyjevě.

Samostatnou otázkou je i velmi závažné porušování lidských práv a genocida vlastních obyvatel na východě Ukrajiny, kterou v době voleb i nyní po skončení těchto voleb provádí Ukrajinská armáda v čele s fašistickými radikály z „národní gardy“ a „pravého sektoru“, včetně angažovanosti soukromých armád oligarchů v těchto zvěrstvech. Navzdory této velmi závažné skutečnosti nadále západ označuje politický vývoj na Ukrajině jako směřování k demokracii.

Angažovanost západu na Ukrajině je kapitola na dlouhé povídání, přesto lze ve stručnosti říct, že na Ukrajině je přesně ten případ „dvojího metru“, kdy kvůli politickým a geopolitickým zájmům západ zcela ignoruje porušování lidských práv v dané zemi, protože se to hodí jejich vlastním politickým cílům. V tomto případě je tím cílem využití Ukrajiny v globální protiruské kampani, kterou se snaží vyvolat západ, především USA.

Jakým směrem povede vývoj na Ukrajině nelze s jistotou určit (nelze vyloučit ani fašistický převrat, kdy se dostanou k moci ještě radikálnější síly). S jistotou však lze určit to, že to zcela určitě nebude vývoj směrem k prosperitě a demokracii. Značná část Ukrajinského

lidu podlehla masové antiruské psychóze (živené vládnoucími politiky, oligarchy a jimi vlastněnými sdělovacími prostředky) a iluzi, že integrace se západem vyřeší problémy Ukrajiny i jejich vlastní problémy a že za všemi problémy Ukrajiny stojí Rusko, což je obrovský nesmysl a názor postavený zcela na hlavu. Nejenže integrace se západem nijak nezlepší ekonomickou ani politickou situaci na Ukrajině, ale naopak ji zhorší. Již nyní pod tlakem západu musí Ukrajina provádět pro ni nevýhodné „reformy“, které zhoršují již tak katastrofální ekonomickou situaci na Ukrajině a jsou vedeny pouze s cílem vytvořit z Ukrajiny kolonii západních politických i ekonomických zájmů a s obyvatel Ukrajiny snadno dostupnou a levnou pracovní sílu sloužící ekonomickým zájmům západu. Naopak Ukrajinu údajně poškozující integrace s Ruskem – například v rámci chystajícího se významného projektu spuštění „Eurasijského svazu“, by Ukrajinu mohla posunout na mnohem vyšší úroveň, než je nyní, kdy by mohla jednat se západem sebevědomě jako rovný s rovným a nikoli v ponížené pozici lokajů a prosebníků, jak to dělá současná Ukrajinská vláda, která pod hesly „eurointegrace“ a „osvobození od Ruska“ de facto zrazuje zájmy Ukrajiny a jejího lidu, a především té významné části Ukrajinců, která odmítá ošidnou integraci se západem a naopak si přeje zachování vztahů s Ruskem.

Skutečnost, že nikoli integrace se západem, ale účast v eurasijských politických a ekonomických projektech by mohla reálně pomoci Ukrajině svědčí například Kazachstán, který si uvědomuje vlastní geopolitickou realitu a provázanost s Ruskem, a místo integrace se západem se začlenil do eurasijského projektu, kde intenzivně spolupracuje s Ruskem. Nyní je Kazachstán sebevědomá, prosperující a perspektivní země, zatímco Ukrajina se svým novým heslem: „Ukrajina je Evropa“ je na hranici politické i ekonomické katastrofy.

Směřování k západnímu modelu již dávno neznamená záruku „prosperity a demokracie“, což ostatně současný vývoj ve světě jenom potvrzuje. Ukrajinu tak nečeká žádná „západní prosperita“, ale tvrdé vystřízlivění, jehož výsledkem mohou být pouze dvě varianty:

Ukrajinci jako politický národ „vystřízliví“, odmítnou současnou prozápadní politické elity i oligarchát, odmítnou protiruskou hysterii, včetně vnucování východu ideologie „banderismu“, který rozděluje Ukrajinu na dvě nesmiřitelné poloviny, a projdou sebereflexí, kdy si uvědomí geopolitickou realitu a svoji kulturní, etnickou i eko-

nomickou provázanost s Ruskem, a skutečnost, že Ukrajina je do značné míry projektem s uměle vytvořenými hranicemi, za které však historicky neručil západ, ale Rusko, a že nikoli západ, ale Rusko je nejbližším partnerem Ukrajiny. Pouze v tomto případě budou moci Ukrajinci zachovat Ukrajinu v současných hranicích, jako politický národ. V opačném případě totiž Ukrajinu v budoucnosti čeká definitivní rozdělení země, kdy jihovýchodní část Ukrajiny (nazývaná také jako Novorusko) se dříve či později postaví proti násilnému diktátu Kyjeva a vnucované integraci se západem a protiruské hysterii, a půjde vlastní cestou, což de facto znamená rozpad Ukrajiny.

Současná národní idea Ukrajiny – jak byla vymezena těmi, kteří se dostali k moci násilným převratem - je totiž postavena výhradně na negaci všeho ruského, nenávisti, genocidě vlastního lidu a nekritickým přijetí západu, a nikoli na konstruktivním budování a dialogu kultur. Jenže národní idea postavená na nenávisti, lžích, demagogii a kulturní a etnické genocidě těch co odmítají ideologii „ukrajinizace“ je dříve či později odsouzena k zániku a povede pouze a jen k rozpadu Ukrajiny.

Vznik Doněcké a Luganské lidové republiky již nyní ukazuje, nako-lik je silný odpor velké části Ukrajinců k samozvané vládě v Kyjevě, která využívajíc ke špinavé práci fašistickou a nacistickou spodinu, pod hesly demokracie a eurointegrace likviduje všechny, kteří s ní nesouhlasí. Lze očekávat, že odpor vůči nim poroste a bude se šířit právě z východu Ukrajiny, kterého se současná Kyjevská vláda obává, a proto se neštítí ani genocidy tamních obyvatel.

Nikoli tzv. „separatisté“ (jak nazývá Ukrajinská vlády ty, kteří nesouhlasí s jejich metodami), ale právě vládu vzniklou převratem, který započal na mejdanu, lze nazvat „vládou národní zrady“. Protože právě oni zničili ideu Ukrajiny – jako bratrského národa Ruska a vyměnili ji za ideologii nenávisti a z vlastní země udělali kolonii západu.

• • •

Bílá kniha – dodatek

Bílá kniha začíná výčet zločinů spáchaných ukrajinskými nacionalisty proti svým vlastním spoluobčanů začátkem dubna 2014 a končí koncem června 2014. Nepopisuje události, které připravily terén pro násilný puč v Kyjevě, ani události, které následovaly po uzávěrce tohoto vydání Bílé knihy o Ukrajině.

Co předcházelo Majdanu.

Většina lidí v Evropě se domnívala, že po ukončení studené války a rozpuštění Varšavské smlouvy, po zrušení základů Sovětské armády a jejím odchodu ze států bývalého východního bloku dospěl Starý kontinent konečně do období plodné spolupráce a trvalého míru. Stvrzovala to i ‚Pařížská charta za novou Evropu‘ podepsaná v listopadu 1990. Vedle 32 evropských zemí ji podepsala Kanada a USA a jedním z klíčových signatářů byl tehdy i Sovětský svaz. Dohoda z Paříže konstatovala přání signatářů skončit se vzájemnou konfrontací a ukončit rozdělení Evropy. Podle dohody se měly všechny spory řešit jednáním a ne násilím – tedy mírovými prostředky. Od této chvíle měla být evropská bezpečnost nedělitelná. Bezpečnost jedněch států Evropy se neměla budovat na úkor bezpečnosti druhých.

Ukázalo se, že zámořská velmoc si ale budoucnost Evropy představuje docela jinak. Jak, to popsal jeden z jejích hlavních ideologů a politický a bezpečnostní poradce amerických prezidentů za Demokratickou stranu Z. Brzezinski ve svých knihách ‚Velká šachovnice‘ a ‚Strategická vize: Amerika a krize globální moci‘. Podle jeho návodu se řídily téměř všechny administrativy USA, žáci profesora Brzezinského zaujímaly vedoucí a rozhodující místa v administrativě prezidentů Clintona, Bushe mladšího i Obamy. Co radí Brzezinski vůdcům USA? Aby vedli Spojené státy s veškerou rozhodností k ovládnutí Euroasijského kontinentu. Odstraňování oponentů v tomto teritoriu se stalo leitmotivem americké zahraniční politiky. Využívali k tomu i své spojence v NATO, jako ve své servisní organizaci.

Pokojný rozpad Československa, vcelku pokojný rozpad Sovětského svazu a velmi krvavý rozvrat Jugoslávie, to byly součástí naplňování globálního plánu. Získání na svou stranu nových elit v bývalých státech Varšavské smlouvy a v nových nástupnických státech - bý-

valých svazových republikách SSSR- bylo předpokladem. Pozice na ,nově dobytém' území si USA zabezpečovaly získáváním místních politiků, získáním rozhodujícího vlivu v místních médiích a zatažením těchto zemí do Aliance NATO. Metoda Spojených států při ,dobývání' nových území po konci studené války je nejlépe patrná na rozpadu Jugoslávie. Podplácení či vydírání místních politiků (tzv. pozitivní a negativní motivace), podplácení vlivných novinářů, kteří pomáhali vnášet do společnosti náboženské, nacionalistické a občanské kontroverze a sázka na muže v ozbrojených složkách, často s kriminální minulostí, kteří se neštíteli jakýchkoli metod - to byl metodický mix vyvolané nenávisti a násilí, který vedl k občanské válce v Jugoslávii a jejímu krvavému zničení. Rozdmýchaný náboženský a etnický konflikt doprovázený líčením vidiny blahobytného života, který přijde po rozbití Jugoslávie, se dnes téměř do písmena shoduje s tím, co se děje na Ukrajině. Stejně metody, stejný cíl.

Převedení země z neutrálního stavu do stavu vazalské závislosti na USA. Konečným cílem je (podle Brzezinského) geopolitické ovládnutí Euroasijského prostoru a klíčem k němu je ovládnutí Ruska. Dodejme, že USA k tomuto cíli již měly nakročeno v polovině 90.let 20.století za prezidentování Borise Jelcina v Ruské federaci. Ale právě průběh a výsledek jugoslávských válek a zbrklé rozšiřování NATO o bývalé členy Varšavské smlouvy, posouvání NATO stále víc na východ a nakonec i přijetí pobaltských svazových republik a do Aliance a nabídka členství Gruzii rozhodly o změně politického kurzu Ruské federace. S nástupem Vladimira Putina začala multietnická a multikonfesní Ruská federace bránit imperiálnímu vlivu USA. Rusko se současně snažilo o dobré partnerské vztahy s Evropskou unií. Bohužel dnešní evropské politické špičky, včetně českých, zcela rezignovaly na hájení vlastních národních a obecně evropských zájmů a daly přednost angažmá v americkém scénáři na Ukrajině.

Když pokus s ,oranžovou revolucí' neuspěl a prozápadní vláda Juščenka skončila pro obecnou neoblubu, zvolila administrativa USA modifikovanou cestu. Ve volbách se ukázal silný rozpor v ukrajinské společnosti, kde se proti sobě postavily jižní a východní regiony, tradičně ruskojazyčné se silnými hospodářskými, kulturními a často i rodinnými vazbami na Rusko. Strana regionů, čerpající sílu právě z tohoto ruského prostředí, získala parlamentní většinu, ale současně získala i silné postavení v regionech, které v poměrně dlouhé histo-

rii neměly s Ruskem téměř žádné vazby (Zakarpatská Rus). Bylo to jistou reakcí na silné, úřady podporované snahy o jazykovou a kulturní ‚ukrajinizaci‘ regionů a na glorifikaci temných postav nedávné ukrajinské historie (Bandera, Suchevyč, Stecko a další). Hospodářsky strádající země, jejíhož bohatství se zmocnilo několik desítek oligarchů, všudypřítomná korupce, nezaměstnanost ženoucí lidi za prací do zahraničí a volby, po nichž se v podstatě nic nezmění, to byl hlavní startér lidových protestů proti zkorumpované vládě, který přešel v masové vystoupení na kyjevském Majdanu.

A právě v tuto chvíli vstupuje americký scénář do další fáze. Pět miliard dolarů, které USA podle slov náměstkyně Nulan, investovaly do změn na Ukrajině, nebylo určeno jen neziskovým nevládním organizacím, šířícím povědomí o demokracii a občanské společnosti. Peníze šly i na organizování, vyzbrojování a výcvik ukrajinských radikálů (Pravý sektor), na podporu hnutí, která svou nesmiřitelnou ideologií čerpala z ‚odkazu‘ nacistů typu Bandery. Nenávist ke všemu neukrajinskému se v první řadě obrátila proti Rusům a ruským spoluobčanům. S arogantní nesnášenlivostí ve snaze zavést ukrajinštinu jako jediný úřední a výukový jazyk v zemi jsou v přímém protikladu například průzkumy, které provedly internetové společnosti Facebook a Google na terénu Ukrajiny. Ukázaly jasnou převahu používání ruštiny v běžné dennodenní komunikaci, a to ve všech i tzv. ‚ukrajinských‘ regionech a ve všech věkových kategoriích. Na východě a jihu země téměř drtivou.

Nacionalistické fanatiky ale fakta nezajímají, ve své vidině jsou nesmiřitelní a v metodách nevybíraví. Násilí na Majdanu vedlo k násilné změně vlády, k ozbrojenému převratu, parodii na volby v ukrajinské Verchovne radě. Vše doprovázel teror namířený proti opozici i proti občanům, kterým se kyjevské změny nelíbily a jako v každé totalitní společnosti – cenzura a propagandistická masáž.

V téhle chvíli se vedení autonomní republiky Krym rozhodlo navrhnout obyvatelům poloostrova odchod ze svazku s Ukrajinou. Bylo uspořádáno referendum na základě znění ústavy z roku 1992. V té měla Autonomní republika Krym velká práva, které jí však centrální ukrajinská vláda postupně odebírala. Od roku 1992 tak šlo prakticky o pomalou ale jistou anexi Krymu Ukrajinou. Občané Krymu rozhodli o rozluce s Ukrajinou ve chvíli, kdy v Kyjevě nebyla legální vláda, v zemi panoval chaos a násilí a k moci se prodraly síly, netající se

použít násilí proti svým vlastním občanům.

Kyjevští nacionalisté odmítli zcela legitimní snahu po federalizaci země a do vzpurných oblastí vyslaly polovojenské bojůvky, které se nerozpakovaly vraždit neozbrojené civilisty. Byli jsme opět svědky, jak lidé vzdorují holýma rukama tankům, podobně jako v českých městech v srpnu 1968.

Na mnoha místech se násilí dělo přímo za zjevné podpory místních orgánů státní moci (např. 2. 5. 2014 – Oděsa). V této situaci se zrodilo opolčení, ozbrojená domobrana, která se v oblasti Doněcka a Luhanska postupně přeměnila v plnohodnotnou dobrovolnickou amrádu.

V celém dalším sledu událostí i zločinných excesů ukrajinských ozbrojenců je patrná snaha kyjevské vlády získat co nejvíce území, a to i za cenu genocidy místních obyvatel. I tak se projevuje záměr Spojených států, které jsou tvůrcem a patronem momentálního kyjevského režimu, přeměnit území Ukrajiny na nástupiště útoku na Rusko jako rozhodujícího kroku k ovládnutí Euroasie.

Bílá kniha, kterou jste přečetli, končí v červnu 2014 těsně po podepsání dohody o příměří. V době, kdy se zdálo, že se konflikt na východě Ukrajiny podaří utlumit a převést do fáze politických jednání. Nestalo se tak.

První příměří bylo podepsáno (23. června 2014) ve chvíli, kdy kyjevská junta zjistila, že není schopna dostupnými silami a technikou zničit východoukrajinské opolčení a kdy se světové veřejné mínění začalo od junty odvracet po smrti několika zahraničních novinářů na frontě. Zřetelně se také ukázalo, že hlavním režisérem násilí na východě Ukrajiny jsou USA, pro které mír na Ukrajině není výhodný. Předstíraná dobrá vůle Kyjeva ale skončila v červenci novým útokem ozbrojenců junty. Ten sice měl počáteční úspěchy, například dobytí jedné z hlavních bašt opolčení - města Slavjansk, ale nakonec skončil v mnoha kotlích, v nichž vojáci junty utrpěli obrovské ztráty. Snad nejcitelnější porážky se junta dočkala při pokusu dobýt město Ilovajsk.

Vzápětí po porážce kyjevská junta opět přikročila k jednání a uzavření dalšího příměří. To bylo podepsáno v září (Minsk). Nevedla ji k tomu dobrá vůle, ale momentální nouze. Mnohé kyjevské jednotky, především dobrovolnické a žoldnéřské oddíly, tvořené nacistickými radikály, příměří nikdy nerespektovaly. Po celou dobu sporadického

trvání příměří masakrovaly civilní obyvatelstvo a městskou infrastrukturu vzbouřeneckých území dělostřelbou. Každý den umírali civilisté, umíraly děti. Terčem záměrně řízené střelby byli školy a nemocnice. Kyjevská armáda opět využila příměří k doplnění mužstva a techniky, přeskupení a přípravě na další ofenzívu. Příměří, v pořadí druhé, skončilo v lednu vystupňováním masivního ostřelováním civilních čtvrtí Doněcka a následným útokem armády Doněcké lidové republiky, která se snažila odtlačit ukrajinské baterie do bezpečné vzdálenosti od velkých měst Donbasu. Do rukou donbasské domobrany padlo doněcké letiště, odkud byly vedeny útoky a dělostřelba proti městu. Následné neúspěšné pokusy junty o protiútoky skončily dalším velkým obklíčením vojsk kyjevské junty - kotlem okolo Děbalceva. Ztráty junty opět výrazně převýšily ztráty domobrany DLR. A proto opět, již potřetí, kyjevská junta začala hledat řešení nastalé krize v jednání.

Třetí příměří (Minsk II) začalo platit od půlnoci 15. února 2015, tedy v době, kdy píší tyto řádky. Na některých místech fronty se opět nedodržuje. Ukrajinská junta se snaží útočit na pozice domobrany u Mariupolu a její jednotky okolo Děbalceva se pokoušejí probít z obklíčení. Ukrajinskou stranou je masivně ostřelována Gorlovka a další města, ve velkých aglomeracích je obyvatelstvo terorizováno záškodnickými skupinami junty s ‚kočovnými minomety‘.

Na mnoha místech dál lidé přežívají bez vody, tepla a elektřiny, v suterénech a sklepích domů. Z civilistů si junta dělá živé štíty, jsou zaznamenávány desítky případů rabování a násilí na civilním obyvatelstvu juntou na okupovaných územích. V těchto hodinách luganská a doněcká domobrana dokončuje vyčišťovací operaci v Děbalcevu a civilisté na osvobozených územích začínají vypovídat svědectví. Ze zajetí se vracejí zmučení a zmrzačení bojovníci domobrany. Bílá kniha zločinů ukrajinské junty bude mít další pokračování ...

Václav Dvořák